

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964 • ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 262-263

Ho Orthodoxos keryx

PROCESSED

NOV 0 - 2010

GTU LIBRARY

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
5 Craven Hill, London W2 3EN • Telephone: 020-7723 4787 • Fax: 020-7224 9301
Website: www.thyateira.org.uk • e-mail: mail@thyateira.org.uk

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 262-263

Ιούλιος - Αύγουστος 2010

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ £15

ΠΛΗΡΩΤΕΑ: GREEK ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE

OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

YEARLY CONTRIBUTION £15

PAYABLE TO: GREEK ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

First Published 1964

Third Period

July - August 2010

No.: 262-263

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οικουμενικού Πατριάρχου:

- 3Μήνυμα επί τη Ονομαστική Αυτού Εορτή.
4Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Wood Green Βορείου Λονδίνου.

Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου:

- 5Εγκύκλιος για το 1974.
6Εγκύκλιος για την περίοδο Δεκαπενταυγούστου.
7Χαιρετισμός στο Ελληνικό Σχολείο Κοινότητας Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λονκά Birmingham.
8Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, Βορείου Λονδίνου.
9Χαιρετισμός στην Βοηθητική Αδελφότητα Κυριών και Δεσποινίδων Κοινότητας Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon.
10(α). Χαιρετισμός στον Σύνδεσμο Γαλλουσιτών Αγγλίας.
(β). Χαιρετισμός στο Ελληνικό Σχολείο Αγ. Ιωάννη Βαπτιστή Βορείου Λονδίνου.
11Χαιρετισμός στο Ελληνικό Σχολείο Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon.
12Εισήγηση στην Συγκέντρωση Κληρικών στον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου, Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου.

Χάση Μερτί:

- 14Η Κοινότητα Αγίου Ιωάννου Βαπτιστή Βορείου Λονδίνου.

His Eminence Archbishop Gregorios:

- 20Encyclical on the Feast of the 15th August.

Archimandrite Vassilios Papavassiliou:

- 21St. John Chrysostom, The Social and Moral Dimension of his Work.

Fr Pavlos Lambrou:

- 25Speech on his ordination to the Diaconate.

Philippa Simou:

- 26Super Sunday School!

Aaron Taylor:

- 27A Season of Bright Sadness.
28His Eminence Archbishop Gregorios' Diary.
32Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τον υπό ανέγερση Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Harrow.

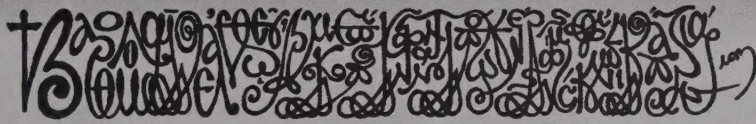
**Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Νέας
Ιουστινιανής και Πάσης Κύπρου
κ.κ. Χρυσόστομος Β΄, με τον
Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον
Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριο,
στο γραφείο του πρώτου στην
Αρχιεπισκοπή Κύπρου.**

Εικόν εξωφύλλου

**Ο Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής
από Icon Studio Workshop**

**ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΗΡΥΚΑ
ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΣΑΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΝΟ: GREEK ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN**

Ἐρωτάτε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ Ἰρλανδίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γρηγόριε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἡ ὀνομαστήριος ἡμέρα τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν εἶναι πάντοτε μία ὠραία εὐκαιρία ἐν Κυρίῳ ἐπικοινωνίας καὶ ἐκφράσεως ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σπουδαίαν ψυχολογικὴν ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου. Ἐορτάσαντες τοίνυν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτησίαν μνήμην τοῦ οὐρανίου προστάτου ἡμῶν Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου τὴν ια' ὑπερμεσσοῦντος μηνὸς Ἰουνίου ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐδεξάμεθα περιχαρεῖς, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀγαπητικὴν ἐπίσκεψιν πολλῶν προσφιλῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν καὶ λοιπῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τῶν ὁποίων ἐβίωσαμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐμπειρίαν τῆς ἐορτίου Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καὶ ἡγαλλιασάμεθα ἐπὶ τῇ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον κοινωνίᾳ, ἐδεξάμεθα ὁμῶς παραλλήλως πάνυ εὐχαρίστως καὶ τὴν διὰ χάρτου καὶ μέλανος μακρόθεν ἐκφρασιν τῆς εὐλαβοῦς ἀγάπης, τῆς ἀδελφικῆς τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως καὶ τὰς εὐγενεῖς συγχαρητηρίους προσορῆσεις πολὺ περισσοτέρων ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τῆς ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς ἡμῖν Ἱερότητος. Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ ταύταις ἐνθέρμως καὶ ἀνταποδίδομεν πολλαπλασίως, δεόμενοι ἐκτενῶς τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Κυρίου ὅπως, δι' εὐχῶν τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, ἐπιμετρᾷ τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι μῆκος ἡμερῶν μέγα, ἐν ὑγιείᾳ ἀμφιλαφεῖ καὶ ἀπερικλονήτῳ καὶ δυνάμει πολλῇ, ἵνα συνεχίσῃ αὕτη ἐν πάσῃ ἐπιτυχίᾳ τὴν χριστοτερπὴ καὶ καλλίκαρπον ἐν τῷ ἱερῷ Ἀμπελῶνι ἐργασίαν αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πιστευθέντος αὐτῇ θεολέκτου ποιμνίου.

Συγκαταμετροῦντες τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα μετὰ τῶν πάντοτε πρὸς στηριγμὸν τοῦ μαρτυρικοῦ ἡμῶν Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προθύμως ἐχόντων ἀδελφῶν, ἐν οἷς οὗτος κατὰ καιροὺς δοκιμάζεται πειρασμοῖς, εὐχαριστοῦμεν καὶ αὐθις ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν φιλόφρονα εὐχετήριον ἐπικοινωνίαν καὶ, κατασπαζόμενοι ἐν Κυρίῳ, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἀπειροχὲς ἔλεος αὐτοῦ.

Σὺν εὐχαριστήριον διὰ τὴν ἐν-βί' Ἰουνίου ἡ' μετὰ τὴν καὶ τὸ δῶρον τῆς ὑμετέρας Ἱερότητας. ὁ ἀδελφὸς ἀγαπῶν ἐν κεινῷ ἀδελφός β.

Στιγμιότυπα από την πανηγυρική Θεία Λειτουργία του
Δεκαπενταυγούστου που ετελέσθη στον Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως
της Θεοτόκου, Wood Green, Βορείου Λονδίνου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ «ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ 1974»

Αγαπητοί αδελφοί και πατέρες,

Υπάρχουν στην μακρά ιστορία του Γένους των Ελλήνων επετείαι, τις οποίες γιορτάζουμε πλήρεις χαράς και υπερηφάνειας. Υπάρχουν, όμως, δυστυχώς και εκείνες για τις οποίες όλοι θα θέλαμε να μην είχαν υπάρξει, και για τις οποίες νοιώθουμε άφατο πόνο και εντροπή και στεναχώρια απερίγραπτη.

Και μια από τις θλιβερές αυτές επετείους είναι αναμφίβολα εκείνη του αποτρόπαιου μήνα Ιουλίου 1974. Γιατί τότε, από την άφρονα ενέργεια και πράξη μερικών ανεγκέφαλων ηγετών μας, είχαν ανοίξει διάπλατα οι Κερκόπορτες του Γένους, με τραγικό αποτέλεσμα την βίαιη εισβολή και κατοχή από τα τουρκικά στρατεύματα μεγάλου μέρους της μαρτυρικής μεγαλονήσου Κύπρου.

Η δε κατοχή αυτή, που συμπληρώνει εφέτος τριάντα έξι δίσεχτα χρόνια, συνεχίζεται αμετάβλητη, παρ' όλες τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι Ηγέτες του Ελληνισμού και η διεθνής Κοινότητα και παρ' όλα τα πολλαπλά ψηφίσματα των Διεθνών Οργανισμών, με τα οποία καταδικάζεται ανεπιφύλακτα η ξένη αυτή κατοχή.

Δεν είναι, βέβαια, εύκολες οι θύρες όταν η χρεία τες κουρταλεί, για να θυμηθούμε και τον Εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό. Γι' αυτό και η απαράδεκτη αυτή κατάσταση εξακολουθεί να υπάρχει και, δυστυχώς, με το πέρασμα του χρόνου, να εδραιώνεται με την σιωπή, την ανοχή και πολλές φορές την υποστήριξη πολλών Κυβερνήσεων.

Εμείς, ασφαλώς, έχουμε ιερό καθήκον να εργαζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις για την κατάπαιση της κατοχής των πατρογονικών μας εστίων. Να διαμαρτυρόμαστε δε διεθνώς για την καταστροφή των θρησκευτικών και των λοιπών πολιτιστικών μας θησαυρών. Και να κηρύττουμε παντού και πάντοτε το μήνυμα ότι δεν θα λησμονήσουμε ποτέ τους τόπους όπου γεννήθηκαν και έζησαν οσίως και δικαίως και απέθαναν εν Κυρίω γενεές-γενεών προπατόρων μας. Το δε μήνυμα αυτό να το εγχαράζουμε ανεξίτηλα στις ψυχές των νεωτέρων γενεών ώστε να συνεχίζεται

ο φιλειρηνικός αυτός αγώνας μας ες αεί για την αποκατάσταση των δικαίων και των δικαιωμάτων του Λαού της Κύπρου.

Στους Ιερούς μας Ναούς θα γίνουν πάνδημα Ιερά μνημόσυνα για τους θανόντας κατά τη διάρκεια των τραγικών εκείνων μηνών, αλλά και των αγνοουμένων μας, των οποίων τα οστά έρχονται συνεχώς στο φως, για παρηγοριά των οικείων τους και τον καθιερωμένον ενταφιασμόν των θυμάτων του πολέμου και της κατοχής.

Επίσης, τα Σωματεία και οι Οργανώσεις της Ομογένειας καλούνται να οργανώσουν συγκεντρώσεις γύρω από την κατοχή μεγάλου μέρους της Κύπρου. Όλοι μας δε να συμπαρασταθούμε στις προσπάθειες που καταβάλλουν οι Πολιτικοί και Εκκλησιαστικοί Ηγέτες της Κύπρου και της Ελλάδος για επανένωση του Νησιού, το οποίο είναι διηρημένο σε βορρά και νότον για 36 χρόνια.

Συμβουλευόμε, δέ πατρικά όλους και όλες σας, να συμμετάσχετε στην οργανούμενη, από την Εθνική Κυπριακή Ομοσπονδία, ειρηνική εκδήλωση, η οποία εφέτος θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή, 18 Ιουλίου 2010, στην Trafalgar Square, στις 4.30 μ.μ., με ομιλήτρια την Εξοχωτάτη Υπουργό Συγκοινωνιών και Εργων της Κύπρου, κ. Ερατώ Κοζάκου-Μαρκουλλή.

Να προσεύχεστε καθημερινά για μια ενωμένη, ειρηνική και ευημερούσα Νήσο για όλους τους κατοίκους της.

Ευχόμενος δε όπως ο Κύριος, με τις ιερές μεσιτείες των Αγίων της Κύπρου, της Υπεραγίας Θεοτόκου και πάντων των δούλων του Θεού, με ιερές προσδοκίες να επανεύρει η Κύπρος την γαλήνη και να προχωρήσει στην ανοικοδόμηση ενός λαμπρού μέλλοντος, διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, Ιούλιος 2010.

Επίσκοπος κ. Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Από σήμερα, Κυριακή πρώτη μέρα του Αύγουστου μπαίνουμε στην εορταστική περίοδο του Δεκαπενταύγουστου. Από σήμερα στις Εκκλησίες μας θα τελούμε και θα ψάλλουμε την Ιερά Παράκληση, Μικρή και Μεγάλη, που είναι αφιερωμένη στην Παναγία Θεοτόκο και Μητέρα του Θεού ημών, θα ψάλλουμε κατανυκτικά τους θαιμάσιους αυτούς ύμνους που εμπνευσμένοι υμνογράφοι συνέταξαν για να δοξολογήσουν το όνομα της Παναγίας. Τοντους δε τους ύμνους φωτισμένοι μουσικοί και ψάλτες εμελοποίησαν ιεροπρεπώς για να τιμήσουν το θεοτίμητο πρόσωπο της Παναγίας, η οποία είναι αντικείμενο βαθύτατης αγάπης και σεβασμού και ιερού στοχασμού από τους Χριστιανούς τιμωτέρα των Χερουβεϊμ και ενδοξότερα ασυνκρίτως των Σεραφεϊμ, όπως επιγραμματικά ψάλλει ο υμνωδός της Εκκλησίας. Οπωσδήποτε σε τούτο το γράμμα δεν θέλω να τονίσω μόνον την μοναδικότητα της προσφοράς της Παναγίας, Κόρης της Ναζαρέτ, η οποία συνυπούργησε στο κεφάλαιο της Θείας Οικονομίας για την σωτηρία του Ανθρώπινου Γένους. Γι' αυτά τα Ιερά Γεγονότα γράφει, στοχάζεται θεολογεί φιλοσοφικά και μουσικά, η λατρεύουσα και προσευχόμενη Εκκλησία από τους πρώτους χρόνους του Χριστιανισμού, όπως μας υπενθυμίζει ο Ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς. Γράφει χαρακτηριστικά για την Παναγία, όταν Εκείνη πήγε να επισκεφθεί την συγγενή της Ελισάβετ ύστερα από τον Ευαγγελισμό της από τον Αρχάγγελον Γαβριήλ. «Η Ελισάβετ ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν: ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου», η δε Κυρία Θεοτόκος εσυμπλήρωσε «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεῦμα μου επί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν της δούλης αὐτοῦ από του νυν μακαριοῦσι με πάσαι αι γενεαί των Εθνῶν» (Λουκάς Κεφ Α 42-48).

Γι' αυτό οι Χριστιανοί κάθε εποχής εξυμνούν την Παναγία και με ποικίλους τρόπους τιμούν το πρόσωπό της, και καθημερινά όλοι μας ζητούμε την βοήθεια και μεσιτεία της. Στο στόμα του καθενός μας βρισκείται το όνομα της Παναγίας σαν «προστασία των Χριστιανών ακαταίσχυτη και μεσιτεία αμετάθετη». Πιστεύουμε δηλαδή ακράδαντα ότι ακούει τις προσευχές μας, είναι συμπαθής στα κλάμματα, δέχεται τις παρακλήσεις μας, γι' αυτό Βασιλείς και Αρχοντες ζήτησαν την βοήθειά της καταφεύγοντας κοντά της, και ο απλός κόσμος την θεωρεί δική του. Η Παναγία είναι έτοιμη να ακούσει τους στεναγμούς της καρδιάς μας, να μας συμπαρασταθεί, να μας ελαφρύνει τους πόνους και τις δυσκολίες σε ώρες πειρασμού και περιστάσεων και συμφορών του βίου. Στις παρακλήσεις του Δεκαπενταύγουστου βοδσκουμε ύμνους υψηλής ποιητικής αξίας και θεολογικού βάθους, γεμάτους ανθρωπιά και παρηγοριά. Στο νόημα και το πνεῦμα των ύμνων καθρεπτίζονται, αποτυπώνονται τα δικά μας προβλήματα και οι δικοί μας εσωτερικοί φόβοι και οι δοκιμασίες, αλλά συγχρόνως και οι ιερές ελπίδες και προσδοκίες ότι θα έχουμε ανταπόκριση στα αιτήματά μας προς τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν και Λυτρωτή των ψυχών ημών.

Επαναλαμβάνω ότι οι παρακλήσεις είναι ποιητικές προσευχές, καλλιτεχνήματα γεμάτα πίστη και χάριν, εμπνέουν την ιερήν ειρήνην και ησυχία των ψυχών—είναι διαποτισμένα από την

μακάριαν ελπίδα, η οποία σαν σταθερή άγκυρα μας αγκυροβολεί στο γαλήνιο λιμάνι της πίστεως και της εμπιστοσύνης εις τον εν Τριάδι Θεόν. Οι προσευχές αναφέρονται στην Παναγία γιατί αυτή είναι «η Σκηνή του Λόγου, «η Χώρα του Αχώρητου», είναι «το Ιερόν Παλάτιον της δόξας του Θεού» και η. Είναι η κιβωτός, «επουράνιος κλίμαξ», που εσκήνωσεν εν ημίν ο Υιός και Λόγος του Θεού και μας έδωσε την μοναδική, θεόδοτη ευκαιρίαν να συμμετάσχουμε στη δόξα και στη Θεότητά Του. Να μπορούμε να ανεβούμε στους ουρανούς, και να γίνουμε κληρονόμοι και μέτοχοι της Βασιλείας Του, όπως χαρακτηριστικά μας διδάσκει ο Ευαγγελιστής «ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν και εθεασάμεθα την δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας» (Ιωάν. 114). Αὐτήν την αλήθεια διακηρύττουν οι αμέτρητοι ύμνοι, που έγραψαν διαμέσου των αιώνων και συνεχίζουν και γράφουν μέχρι σήμερα οι Χριστιανοί υμνογράφοι κάθε και γλώσσας και φυλής. Αυτές τις θαιμάσιες προσευχές η Εκκλησία μας αποθησαύρισεν και τις ψάλλει με ευλάβεια και χαρά αυτές τις μέρες του Δεκαπενταύγουστου που ετοιμαζόμαστε να γιορτάσουμε την Κοίμηση, την εις τους ουρανούς μετάσταση της Κυρίας Θεοτόκου και σταθεράς πρεσβείας μας στον Θρόνο του Θεού.

Γι' αυτό μην αμελείτε να παρακολουθείτε τις Παρακλήσεις. Να τις ψάλλετε και κατά μόνας και στην Εκκλησία μαζί με τους Ιερείς και τους ψάλτες. Μην λησμονείτε ότι οι Παρακλήσεις είναι ιερά φάρμακα και όπλα πνευματικά που μας βοηθούν να επικοινωνούμε με τον Χριστό για να προσευχόμαστε πιό τακτικά, πιό ευλαβικά και αδιάλειπτα όπως έχαμναν οι Άγιοι του Θεού άνθρωποι πριν από μας. Ο Δεσπότης Χριστός κατά την διάρκεια της επίγειας ζωής του μας αφήκε μνημείον αῶνιον την Κυριακή Προσευχή, το «Πάτερ ημών εν τῷς ουρανῶς αγιασθήτω το ὄνομα σου, ελθέτω ἡ Βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ τῆς γῆς» (Ματθ. Κεφ 6, 9-13). Ο δε Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος μας υπενθυμίζει την αξία, την δύναμη και την μοναδικότητα της προσευχής και επικοινωνίας με τον Θεόν. Λέγει χαρακτηριστικά: «Ἦλίας ἄνθρωπος ἡν ὁμοιοπαθῆς ἡμίν, και προσευχή προσήυξάτο του μη βρῆσαι, και οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς και μήνας ἐξ' και πάλι προσήυξάτο, και ο ουρανός νετὸν ἔδωκε και η γῆ ἐβλάστησε τον καρπὸν αὐτῆς» (Ιάκ. Κεφ Ε 17).

Μαζί με τη Παράκληση μας προς την Θεοτόκο Μαρία να νηστεύσουμε και να προετοιμάσουμε για να κοινωνήσουμε των Αχράντων Μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωή αῶνιον. Γι' αυτό με τὴν ποιητὴ τῆς Εκκλησίας επαναλαμβάνουμε: «Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ἡμὰς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης και θλίψεως Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ και Λόγε του Θεού και Σωτήρα του Κόσμου, ελέησε και σώσε τον Κόσμον ὡς μόνος αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός. Αμήν.

Λονδίνο, Δεκαπενταύγουστος 2010

*Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατειρῶν και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΟΥΚΑ, BIRMINGHAM

**Ευλαβέστατον Ιερατικώς Προϊστάμενον
και Αξιότιμους Προέδρους και τα Μέλη
της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, της Σχολικής
Εφορείας, τους Γονείς
και το Διδακτικό Προσωπικό των Ελληνικών
Σχολείων
της Κοινότητας Αγίας Τριάδος και
Αποστόλου Λουκά, Birmingham.**

Αγαπητοί μας,

Με ιδιαίτερη χαρά και τις πατρικές μας ευχές και ευλογίες χαιρετίζουμε την έκδοσή, για ενάτη συνεχή φορά του Περιοδικού των Ελληνικών και Κατηχητικών Σχολείων της Κοινότητος μας της Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Birmingham. Πιστεύουμε δε ότι, όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος, το Περιοδικό σας αυτό θ' αποτελέσει τον πιο αψευδή καθρέπτη των δραστηριοτήτων και των αξιόπαινων επιτευγμάτων των παιδιών που φοιτούν στα Σχολεία σας, αλλά βέβαια και των διδασκάλων που εργάζονται φιλότιμα και αποδοτικά ώστε οι νεαροί βλαστοί της Ομογένειας, που ζει και προοδεύει στη Μεγαλουπολή του Birmingham, να λαμβάνουν τα φώτα της Ελληνοπρεπούς Ορθόδοξης μόρφωσης και των Πολιτιστικών Παραδόσεων και Ιερών χαρακτηριστικών του Γένους.

Όλοι, ασφαλώς, γνωρίζουμε τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει κάθε χρόνο η Ομογένεια στην προσπάθειά της να κρατήσει τις νεώτερες γενεές των Αποδήμων μας άρρηκτα δεμένες με τις πατρογονικές μας ρίζες. Ο διάχυτος, σήμερα, κοσμοπολιτισμός και η παγκοσμιοποίηση που καλιεργείται και προβάλλεται σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας, αποδυναμώνουν και αποπροσανατολίζουν όχι μονάχα την θέληση και τις ικανότητες των παιδιών να κρατηθούν εντός της περιβολής του Γένους και της Ορθοδοξίας, αλλά, το πιο επικίνδυνο, αποδυναμώνουν και την αποφασιστικότητα των γονιών να μην εμμένουν πια στις πατροπαράδοτες μας αρχές και αξίες και να μην φροντίζουν να τις μεταδίδουν με ζήλο στο σπίτι καθημερινά στα παιδιά τους.

Γι' αυτό και τονίζουμε και συμβουλευόμαστε πατρικά όλες και όλοι σας να σέβεστε και να προστατεύετε σαν κόρη οφθαλμού τον ιερό θεσμό της οικογένειας, να εμμένετε δε απαρασάλευτα και ανένδοτοι όταν ο θεσμός αυτός απειλείται και εκ των έδων και εκ των έξω, με τα έωλα μηνύματα που κυκλοφορούν διάχυτα στις μέρες μας και προσπαθούν να αλώσουν τις ψυχές μας και να μας παραδώσουν έκθετους και απροστάτευτους στις απειλητικές δυνάμεις που μας περικυκλώνουν καθημερινά για να διαβρώσουν ό,τι ιερό και όσιο έχει για αιώνες κρατήσει ζωντανό το Γένος και την Ορθοδοξία μας. Γι' αυτό να προστατεύετε και την οικογένειά σας και το καλό ονομά σας. Ο τακτικός εκκλησιασμός, η συμμετοχή στη Θεία Λατρεία και τα δρώμενά της βοηθούν για να παραμένει η οικογένεια στις Παραδόσεις της.

Τα γράφουμε αυτά όχι γιατί υποτιμούμε καθ' οιανδήποτε τρόπο το αξιόλογο έργο που επιτελείται στα Σχολεία μας, αλλά για να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου και να σας συμβουλευόμαστε πατρικά να εγρηγορείτε. Αξίζετε δε θερμών συγχαρητηρίων τόσο για την ενίσχυση που όλοι παρέχετε στα Σχολεία σας, αλλά και για τον έμπρακτο τρόπο με τον οποίον αποδεικνύετε την δικιά σας συμβολή στο θεάρεστο και φιλογενές εκπαιδευτικό έργο που επιδιώκει και επιτυγχάνει η Κοινότητά σας.

Συγχαίρουμε λοιπόν όλους και όλες σας για το έργο αυτό: Τους Αρχόντες της Κοινότητος, τους Γονείς, τα Παιδιά, τους Φίλους και Χορηγούς και ασφαλώς το Διδακτικό Προσωπικό, χωρίς το οποίο η κάθε προσπάθεια θα πήγαινε χαμένη. Ευχόμενοι δε χαρίζε σε όλους σας υγεία και δύναμη για να συνεχίσετε με τον ίδιο ζήλο το έργο σας αυτό, διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, Ιούνιος 2010

Γεώργιος και Μ. Β. Γρηγόριος

**Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος**

Στιγμιότυπα από την Θεία Λειτουργία που ετελέσθη στις 30.8.2010 στον Ι. Ναό Αγ. Ιωάννου Βαπτιστή Haringey, Β. Λονδίνου, στην οποία χοροστάτησε ο Επίσκοπος Τροπαίου κ. Αθανάσιος, με τον Πρωτοπρ. Παλαιολόγο Μάνο (εκ Θεσσαλονίκης) και τον Πρωτοπρ. Ανδρέα Χατζησαββή και τον Διάκονο Παύλο Γρηγορίου.

2. ΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ & ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ HENDON ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Βοηθητικής Αδελφότητας

**Κυριών και Δεσποινίδων της Κοινότητας
Τιμίου Σταυρού και
Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon και
Περιχώρων.**

Αξιότιμη κα Πρόεδρος και λοιπά Μέλη,

Με ιδιαίτερη χαρά απευθύνουμε θερμό κι εγκάρδιο πατρικό χαιρετισμό και τις ευλογίες της Εκκλησίας με την ευκαιρία της Κοινωνικής Εκδήλωσης και της ταυτόχρονης έκδοσης Αναμνηστικού Λευκώματος, που οργανώνετε το Σάββατο, 5 Ιουνίου 2010, προς ενίσχυση του Ταμείου της Αδελφότητός σας. Σας συγχαίρουμε δε ταυτόχρονα για την ωραία αυτή πρωτοβουλία σας, η οποία δεικνύει το αμέριμνο ενδιαφέρον σας για την παροχή φιλανθρωπίας στους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας στην περιοχή σας και όχι μόνο.

Η Κοινότητά μας του Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ στην ευρεία και ευημερούσα περιοχή του Hendon και Περιχώρων θα μπορούσε, στον τομέα αυτό της φιλανθρωπίας, ν' αποτελέσει πρότυπο προς μίμηση και για τις άλλες Κοινότητες της καθ' ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Γι' αυτό και σας συμβουλεύουμε πατρικά όπως συνεχίσετε, αλλά και αναβαθμίσετε την προσφορά σας αυτή, για την οποία αξίζετε τα συγχαρητήρια και την ευαρέσκεια όλων μας. Να μην περιορίζετε δε, λοιπόν, τα έργα στους λίγους και με τους λίγους, αλλά να επιστρατεύετε περισσότερους Ομογενείς της Περιχής για να μοιραστούν μαζί σας την ιερή ευθύνη για την φιλανθρωπία, την παιδεία

Θα πρέπει, όμως, παράλληλα να ενισχύσετε τόσο με τις κοινωνικές αυτές εκδηλώσεις σας, όσο κυρίως με την φυσική και ενεργό παρουσία σας στα δρώμενα της Κοινότητας, την συνεχή πρόοδό της σε όλους τους τομείς των ευγενών δραστηριοτήτων και στόχων που αποτελούν την ουσία της ύπαρξης και της γενικότερης αποστολής της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας και των Κοινοτήτων μας στο Εξωτερικό.

Το Ελληνικό και Κατηχητικό σας Σχολείο, η Νεολαία, η Τρίτη λεγόμενη ηλικία, οι ενδεείς και αναξιοπαθούντες συνάνθρωποί μας, θα πρέπει πάντοτε να βρίσκονται στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων της Βοηθητικής Αδελφότητος της Κοινότητός σας. Γιατί, έτσι μόνο θα δυνάμεθα όλοι, άντρες και γυναίκες, πλούσιοι και φτωχοί, να υπερηφανευόμαστε ότι έχουμε επιτελέσει πλήρως το ιερό καθήκον που αφιλοκερδώς και οικειοθελώς επωμιζόμαστε.

Σας χαιρετίζουμε, λοιπόν, και πάλιν και σας συγχαίρουμε για την διοργάνωση της αποψινής αυτής Κοινωνικής Εκδήλωσης. Ευχόμενοι δε κάθε επιτυχία στην Εκδήλωση και στους ιερούς στόχους σας, σ' εσάς δε και τις οικογένειές σας υγεία και δύναμη για να συνεχίσετε να εργάζεστε υπέρ των συνανθρώπων και της Κοινότητός σας, διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, 5 Ιουνίου 2010

Επίσκοπος κ. Μ. Β. Γρηγόριος

**Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος**

3. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑΛΟΥΣΙΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Αξιότιμο

κ. Χρηστάκη Πασχαλίδη, Πρόεδρο,
και τα Μέλη της Επιτροπής του Συνδέσμου Γιαλούσας,
Ηνωμένου Βασιλείου
Ενταύθα.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε και λοιποί Ομογενείς,

Με ιδιαίτερη χαρά απευθύνουμε θερμό κι εγκάρδιο πατρικό χαιρετισμό και τις ευλογίες της Εκκλησίας επί τη ευκαιρία της Κοινωνικής Εκδηλώσεως που οργανώνει ο Σύνδεσμός σας το Σάββατο, 5 Ιουνίου 2010, όπως και της έκδοσης Αναμνηστικού Λευκώματος.

Η μεγάλη και ιστορική κωμόπολη της Γιαλούσας, η οποία σήμερα βρίσκεται υπό κατοχή, ασφαλώς αναμένει από τα διάσπαρτα σ' όλη τα μήκη και τα πλάτη της γης παιδιά της να την θυμούνται και ν' αγωνίζονται φιλειρηνικά, αλλήλ αδιόληπτα για την απελευθέρωσή της. Εσείς δε, τα Απόδημα παιδιά της που ζείτε και προοδεύετε στην Μεγάλη Βρετανία, είμαστε

βέβαιοι ότι αυτόν ακριβώς τον στόχο έχετε θέσει, ιδρύοντας Σωματείο και οργανώνοντας τέτοιου είδους κοινωνικές εκδηλώσεις: Να μεταδίδετε και στα παιδιά σας και στους φίλους σας το μεγάλο και απαρασάλλευτο μήνυμα: Δεν ξεχνώ και αγωνίζομαι να επιστρέψω στα ελεύθερα χώματα της γενέθλιας μου γης! Εσώκλειστα θα βρείτε την φωτογραφία που ζητήσατε.

Προσευχόμαστε δε και παρακαλούμε τον Νεκρυναστημένο Χριστό, τον Κύριο και Σωτήρα μας, να έλθει αρωγός και σταθερός συμπαράστατος στις προσπάθειες που καταβάλλουμε όλοι μας για την απελευθέρωση και επανένωση της Γενέτειράς μας. Ευχόμαστε δε καλή επιτυχία στην αποψινή σας Εκδήλωση. Και διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, 5 Ιουνίου 2010

Εφ' Αποστόλου και Μ. Β. Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

4. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ευλαβεστάτους Ιερείς
και Αξιότιμον Πρόεδρο και τα Μέλη
της Σχολικής Εφορείας, και το
Διδακταλικό Προσωπικό της Κοινότητας
Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή,
Wightman Road, Βορείου Λονδίνου.

Αγαπητοί μας,

Με ιδιαίτερη χαρά απευθύνουμε θερμό κι εγκάρδιο πατρικό χαιρετισμό και τις ευλογίες της Εκκλησίας με την ευκαιρία της έκδοσης του Σχολικού Περιοδικού της Κοινότητάς σας για το Σχολικό Έτος 2009-2010. Σας συγχαίρουμε δε από βάθους καρδιάς που, όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος προβαίνετε στην έκδοση αυτή, ώστε οι γονείς και οι φίλοι του Ελληνικού σας Σχολείου να βλέπουν και να θαυμάζουν το έργο και τις επιτυχίες των παιδιών τους που φοιτούν σ' αυτό.

Τα Σχολικά Περιοδικά, όπως και όλα τα γραπτά έντυπα των κατά τόπους Κοινοτήτων της Ιερής μας Αρχιεπισκοπής, αποτελούν – όπως μας δόθηκε η ευκαιρία και στο παρελθόν να τονίσουμε – τους πλέον αψευδείς μάρτυρες

και τον πιο καθαρό καθρέφτη για το επιτελούμενο στο Ελληνικό και Κατηχητικό Σχολείο πολύπλευρο και πολύτιμο έργο. Αντιλαμβανόμαστε δε πως, για να ετοιμασθεί και κυκλοφορήσει ένα τέτοιο Περιοδικό, χρειάζεται αφ' ενός η συλλογική συμμετοχή των παιδιών που φοιτούν στο Σχολείο. Χρειάζεται όμως απαραίτητα τόσο η συμβολή του Διδακταλικού Προσωπικού, όσο και η οικονομική και ηθική συμπαράσταση της Κοινότητας στην ολότητά της.

Γι' αυτό και αποδίδουμε δίκαιο έπαινο τόσο στα παιδιά και το Διδακταλικό Προσωπικό του Σχολείου, χωρίς την ενθουσιώδη συμμετοχή των οποίων κανένα αξιόλογο Περιοδικό δεν θα μπορούσα να ετοιμασθεί και να κυκλοφορήσει, όσο και στις Εκκλησιαστικές Επιτροπές – το Διοικητικό Συμβούλιο, την Βοηθητική Αδελφότητα και, βέβαια, την Σχολική Εφορεία – οι οποίες Επιτροπές αναλαμβάνουν τις οικονομικές ευθύνες για την κάλυψη των εξόδων εκτύπωσης του Περιοδικού.

Δραττόμεθα, λοιπόν, της ευκαιρίας να συγχαρούμε ονομαστικά τον κ. Γεώργιο Καλλή, Πρόεδρο, και τα Μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, την κα Γεωργία Αναστασίου, Πρόεδρο, και τα Μέλη της Βοηθητικής Αδελφότητας, τον

κ. Ανδρέα Ηλία Ιωάννου, Πρόεδρο, και τα Μέλη της Σχολικής Εφορείας, την κα Μάρω Στρούθου, Διευθύντρια και τα λοιπά Μέλη του Διδασκαλικού Προσωπικού, για την ενεργό και αξιέπαινη συμβολή τους στην προετοιμασία και την έκδοση και του εφετινού Σχολικού Περιοδικού.

Εν κατακλείδι, όμως, θα θέλαμε να συμβουλευόμαστε πατρικά όλους και όλες σας, όσοι εργάζεστε για την συνεχή πρόοδο του Σχολείου, να αναλάβετε σταυροφορία ώστε να μην υπάρχουν παιδιά σχολικής ηλικίας που να μην φοιτούν ανελλιπώς στο Σχολείο της Κοινότητάς σας.

Ευχόμενοι δε Καλό Καλοκαίρι και την επιστασία του Αγίου Θεού, με τις μεσιτείες του Προστάτου της Κοινότητάς σας Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστή, στα έργα σας, διατελούμε με πολλή αγάπη και θερμές ευχές.

Λονδίνο, Ιούνιος 2010

Εοικασμεν και Μ. Β. Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

5. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, HENDON ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Αξιότιμο Πρόεδρο και τα Μέλη της Σχολικής Εφορείας και το

**Διδασκαλικό Προσωπικό
του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητας
Hendon και Περιχώρων.**

Αγαπητοί μας,

Με την ευκαιρία της έκδοσης του Ετησίου Περιοδικού του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητάς μας του Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ Hendon και Περιχώρων, όπως και της οργάνωσης Σχολικής Εκδήλωσης για το τέλος των μαθημάτων της εφετινής χρονιάς, απευθύνουμε θερμό κι εγκάρδιο πατρικό χαιρετισμό και τις ευλογίες της Εκκλησίας προς όλους και όλες σας: Τα παιδιά, το Διδασκαλικό Προσωπικό, τους Γονείς, τα Μέλη της Σχολικής Εφορείας, το Διοικητικό Συμβούλιο της Κοινότητας και γενικά προς τον ευσεβή και φιλόθεο λαό μας που συναποτελεί το πλήρωμα της Εκκλησίας μας στην περιοχή σας.

Το Ελληνικό και Κατηχητικό Σχολείο στις Ελληνικές Ορθόδοξες Κοινότητες του Εξωτερικού αποτελεί, όπως όλοι οφείδουμε να γνωρίζουμε, τον πυρήνα που εγγυάται τη συνέχεια και τη συνέπεια της επιβιώσής μας ως οργανωμένων οντοτήτων εντός της ιερής παρεμβολής του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας μας. Γι' αυτό και όλοι εμείς, που αποτελούμε σήμερα την ζωντανή παρουσία του αδιαχώριστου αυτού διδύμου – Ελληνισμός και Ορθοδοξία – έχουμε την απaráβατη υποχρέωση να ιδρύουμε, να ενισχύουμε και να επικεντρώνουμε όλη μας την προσοχή και το αδιάπτωτο ενδιαφέρον στην ύπαρξη και κανονική λειτουργία του Σχολείου των Κοινοτήτων μας.

Η Κοινότητά μας του Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon και Περιχώρων, έχει το πλεονέκτημα

να ευρίσκεται σε μια ευημερούσα – οικονομικά και σε ανθρώπινο υλικό – περιοχή του Μείζονος Λονδίνου. Έχει, συνεπώς, τις δυνατότητες όχι μόνον να συντηρεί το Σχολείο, αλλά και να αναβαθμίζει συνεχώς τις δραστηριότητές του. Γι' αυτό και σας συμβουλευόμαστε πατρικά και πόλιν να φροντίζετε ώστε ο αριθμός των παιδιών που φοιτούν σ' αυτό να αυξάνεται συνεχώς, τα δε αποτελέσματα των σπουδών τους να είναι πάντοτε αξιοζήλευτα.

Η πρόοδος του Κοινοτικού Σχολείου επιτυγχάνεται με το ενδιαφέρον και την ουσιαστική φροντίδα των γονέων και των Τοπικών Αρχόντων

Όμως, το έργο του Ελληνικού Σχολείου δεν σταματά, ούτε και περιορίζεται στην απλή γλωσσομάθεια. Αντίθετα, τότε μόνο δύναται να υπερηφανεύεται ειλικρινά, όταν οι πρώην μαθητές του εντάσσονται στην Νεολαία της Κοινότητας, επειδή οι Νέοι και οι Νέες θα βρίσκονται, και πρέπει να επιδιώκουμε να τους έχουμε στις πρώτες γραμμές των αυριανών δραστηριοτήτων της Κοινότητάς μας. Αυτοί θα είναι οι αυριανοί Άρχοντες των Εκκλησιών και των κατά τόπους Κοινοτήτων μας. Γι' αυτό να αυξήσετε τις φροντίδες σας για το Σχολείο.

Σας συχαίρουμε, λοιπόν, τόσο για την έκδοση του περιοδικού σας, όσο και για την σημερινή Σχολική σας Εκδήλωση. Ευχόμενοι δε σε όλους και όλες σας υγεία και δύναμη για να συνεχίσετε με επιτυχία το εκπαιδευτικό σας έργο, διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, 27 Ιουνίου 2010

Εοικασμεν και Μ. Β. Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Χαιρετισμός-Εισήγηση του Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου στη Συγκέντρωση των Κληρικών της Περιοχής του Μείζονος Λονδίνου για την Μετάδοση του Θείου Λόγου από Ραδιοφώνου L.G.R., Πέμπτη 26 Αυγούστου 2010, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου.

Αγαπητοί Πατέρες και Συνεργάτες στον Αμπελώνα του Κυρίου,

Εν πρώτοις σας καλωσορίζω όλους και σας ευχαριστώ θερμά γιατί ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μου και προσήλθατε σ' αυτή την άτυπη και έκτακτη Συνεδρία, την οποία οργάνωσε η Αρχιεπισκοπή Εκάλεσα σήμερα τους Κληρικούς εκείνους, οι οποίοι ασχολούνται με το Ελληνικό Ραδιόφωνο Λονδίνου, πλείστοι δε όσοι από σας συμμετέχουν μέχρι σήμερα στην εκπομπή «η Φωνή της Εκκλησίας» που ακούεται κάθε Δευτέρα βράδυ.

Όπως είναι γνωστό για τους παλαιότερους, η εκπομπή αυτή άρχισε την Τετάρτη 11 Μαρτίου 1996 και υπεύθυνος αυτής ορίστηκε τότε ο αείμνηστος Επίσκοπος Ζηνουπόλεως κυρός Αρίσταρχος. Μετά την ασθένειά και τον επακολουθήσαντα θάνατό του, η εκπομπή ανετέθη στον Θεοφιλέστατον Επίσκοπο Τροπαίου κ. Αθανάσιον, ο οποίος την συνεχίζει μέχρι σήμερα μαζί με τους συνεργάτες του, Κληρικούς και λαϊκούς. Γι' αυτό λαμβάνω την ευκαιρία να ευχαριστήσω θερμά και δημόσια και ενώπιον όλων, τους παλαιότερους και τους νεώτερους Κληρικούς, οι οποίοι αθόρυβα και με διάκριση προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στην εκπομπή της Θεοσώστου αυτής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, η οποία κατοικοεδρεύει εις το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία.

Από τον προσεχή Σεπτέμβριο «η Φωνή της Εκκλησίας» θα αναδιοργανωθεί και η ευθύνη θα δοθεί σε τρεις ομάδες Κληρικών. Η μία ομάδα αναλαμβάνει την ευθύνη από τον Σεπτέμβριο έως 31 Δεκεμβρίου 2010, και της οποίας υπεύθυνος θα είναι ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωσήφ Παλιούρας μουσικός και καθηγητής και δάσκαλος και Κληρικός και Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Αρχιεπισκοπής από της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα, θα έχει δε συνεργάτες του τους πιο κάτω: Αρχιμ. Δαμιανός Κωνσταντίνου, Πρωτοπρ. Κυπριανός Κωνσταντινίδης, Πρωτοπρ. Ανδρέας Χατζησαββής, Οικονόμος Ιερόθεος Γεωργίου.

Η δεύτερη ομάδα θα ευρίσκεται υπό την ευθύνη του Αρχιμανδρίτου Αιμιλιανού Παπαδάκη και θα διευθύνει την εκπομπή από την 1η Ιανουαρίου 2011 έως την Κυριακή του Πάσχα 2011 και θα έχει συνεργάτες τους πιο κάτω: Αρχιμ. Χριστόδουλος Περόπουλος, Πρωτοπρ. Γεώργιος Ζαφειράκος, Πρεσβ. Σταύρος Σολωμού, Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου. Η τρίτη ομάδα θα αναλάβει από την Δευτέρα της Διακαινησίμου μέχρι τις διακοπές του Καλοκαιριού και υπεύθυνος θα είναι ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Μιχαηλίδης, ο οποίος θα πλαισιώνεται από τους εξής Κληρικούς: Αρχιμ. Θεωνάς Μπακάλης, Αρχιμ. Σεραφείμ Παπαθανασίου, Αρχιμ. Αθηνάγορας Αθανασίου, και ο Οικονόμος Ιωάννης Hookway.

Εκάλεσα όμως σήμερα όχι μόνο αυτούς που θα έχουν την ευθύνη για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία της «Φωνής της Εκκλησίας» για το τρέχον έτος 2010-2011, αλλά εκάλεσα και άλλους, όλους εσάς, οι οποίοι αθρόως προσήλθατε, μερικοί δυστυχώς όμως από αυτούς δεν είναι παρόντες γιατί κάνουν τις διακοπές τους. Είμαι σίγουρος ότι όλοι θα συνεργαστείτε και θα επιδείξετε υψηλό αίσθημα ευθύνης και συνέπειας και υπακοής και αλληλοσεβασμού για να ενισχυθεί αυτή η πλευρά του Ποιμαντικού έργου της Εκκλησίας μας για τους πιστούς

της περιοχής του Μείζονος Λονδίνου και όχι μόνον, όπου εκτείνεται η εμβέλεια και η ακροαματική δύναμη του Ελληνικού Ραδιοφώνου Λονδίνου, γνωστού ως L.G.R.

Συμβουλευόμαστε λοιπόν πατρικά τους τρεις υπευθύνους της εκπομπής, δηλαδή τους δύο Αρχιμανδρίτες, Αιμιλιανό Παπαδάκη και Χρυσόστομο Μιχαηλίδη, και τον Πρωτοπρεσβύτερο Ιωσήφ Παλιούρα, όπως συνέρχονται τακτικά και μαζί ανταλλάσσουν απόψεις και εμπλουτίζουν την εμπειρία και την γνώση τους, για να μπορούν έτσι να αναβαθμίζουν την προσφορά της εκπομπής «η Φωνή της Εκκλησίας», την οποία τους εμπιστεύεται η Ιερά Αρχιεπισκοπή για την χρονιά 2010-11.

Πρέπει να υπενθυμίσω ότι επιβάλλεται να καλούμε εις την εκπομπή και άλλα πρόσωπα, Κληρικούς και Λαϊκούς, άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι με την πείρα, την γνώση, τον ενθουσιασμό, τις διοικητικές και άλλες ικανότητες τους, θα συμβάλουν ανάλογα και θα ενισχύσουν το ιερό έργο της εκπομπής «η Φωνή της Εκκλησίας».

Ήδη ο Αρχιεπίσκοπος σε συνεργασία με του υπεύθυνους της εκπομπής αλλά και με τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπο Κυανένω κ. Χρυσόστομον και Τροπαίου κ. Αθανάσιον, ετοίμασαν σχετικών κατάλογον, όπως εσείς, οι οποίοι εκλήθητε ονομαστικά, και είστε παρόντες στην συνεδρία αυτή. Οι Λαϊκοί δεν εκλήθησαν, αλλά εις το εγγύς μέλλον θα ήτο σκόπιμον και επωφελές να συνέλθουν σε κοινή Συνεδρία με τους επικεφαλής της εκπομπής για να αλληλοενημερωθούν για την διακονία αυτή.

Επίσης δια να βοηθήσουμε τους υπεύθυνους της εκπομπής, αλλά και την αναβάθμιση και τον εμπλουτισμό της εκπομπής, εζήτησα να καταρτισθεί ένας ευρύς κατάλογος θεμάτων, τα οποία μπορούν να παρουσιάσουν κατά καιρούς οι ασχολούμενοι με αυτή. Γι' αυτό ύστερα από αυτήν την μάλλον σύντομη εισαγωγική ομιλία και τον χαιρετισμό, θα ήθελα να ακούσω την γνώμη σας, τις παρατηρήσεις σας και τις εισηγήσεις σας, όσας αφορά την εκπομπή αυτή, την οποία η Εκκλησία, η Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων, προσφέρει αδιάκοπα τα τελευταία 14 χρόνια. Και γι' αυτό λαμβάνω την ευκαιρία για μιá ακόμα φορά να ευχαριστήσω όλους εκείνους, οι οποίοι εργάστηκαν, κοπίασαν και με ευνοϊκότητα και υπευθυνότητα, υπηρέτησαν στην εκπομπή. Ήθελω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Τροπαίου κ. Αθανάσιο και τους κατά καιρούς συνεργάτες του, Κληρικούς και Λαϊκούς, οι οποίοι με τόση προθυμία και ευθύνη και χωρίς να λογαριάσουν κόπους, χρόνο, και την ανάπαυσή τους παρέμειναν πιστοί και παρουσιάζαν κάθε Δευτέρα ανελλιπώς την εκπομπή μετά πολλής επιτυχίας και υπευθυνότητας, πράγμα που δικαίως εξετιμήθη από το ακροατήριον, το οποίον με ενδιαφέρον παρακολουθούσε την εκπομπή όλα αυτά τα χρόνια.

Θεωρώ σκόπιμον να αναφέρω επίσης, ότι ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος, πριν ακόμη ο σταθμός L.G.R. εξασφαλίσει επίσημα άδεια λειτουργίας του, συνεργάστηκε με τους πρωτοπόρους για την ίδρυση και λειτουργία του σταθμού. Όμως ο Αρχιεπίσκοπος από το έτος 1997, καθημερινά τις πρωινές ώρες, 7:10, έχει την δική του εκπομπή η οποία ασχολείται με τους Φίλους του Θεού, τους Αγίους, τους Αποστόλους, τους Μάρτυρες, τους Πατέρες και τους Διδάσκλους της Εκκλησίας,

τους Πατριάρχες και Προκρίτες της Παλαιάς Διαθήκης και όλους εκείνους, οι οποίοι από της αυγής της ιστορίας εξέθεσαν τις βουλές του Θεού. Τα ιερά ονόματα τους είναι καταγεγραμμένα εις τας Ιεράς Βίβλους της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, τα Συναξάρια, τα Μηναία της Εκκλησίας και όλα τα Ιερά εκείνα Κείμενα, τα οποία ασχολούνται με την Ιστορία και τη ζωή της Χριστιανοσύνης και των αιωνίων σχεδίων του Θεού για την σωτηρία του Ανθρώπινου Γένους από καταβολής κόσμου.

Πριν τελειώσω θα ήθελα να ευχαριστήσω και την Ιερά Κοινότητα Αγίου Νικολάου Δυτικού Λονδίνου, τον Πρόεδρον αυτής κ. Αντώνιον Γερολέμου και το Συμβούλιό του, τον Ιερατικό Προϊστάμενο του Ναού Αρχιμ. Γεώργιο Καρβούνη και τον συνεργήριον του Πρεσβύτερο Σταύρον Σολωμού, την Πρόεδρον της Βοηθητικής Αδελφότητας Κυριών και Δεσποινίδων κα Δέσποινα Σταύρου Μιχαήλ και τις συνεργάτισσές της και όλους εκείνους και εκείνες, οι οποίοι εδέχθησαν μετά πολλής χαράς και προθυμίας να φιλοξενήσουν τους Κληρικούς, οι οποίοι προσήλθαν στην σημερινή Συνεδρία.

Είναι περιττόν να επαναλάβω, την στενή και απρόσκοπτη συνεργασία που υπάρχει μεταξύ της Αρχιεπισκοπής και της Κοινότητας Αγίου Νικολάου Δυτικού Λονδίνου, για την πρόσδοον της Εκκλησίας, και την προαγωγήν των στόχων αυτής, ιδιαίτερα σ' αυτούς τους κοσμογονικούς και απαιτητικούς χρόνους που διέρχεται η ανά την Υφήλιον Εκκλησία και η Ανθρωπότητα όλη.

Τελειώνοντας τονίζω και καθηκόντως υπογραμμίζω την σπουδαιότητα των μέσων επικοινωνίας για την διάδοσιν του Ευαγγελίου της Σωτηρίας, την βαθύτερη γνωριμία, την ανανέωση και εμπέδωση της αμωμήτου ημών Πίστεως, αλλά και τον αναγεννητικόν χαρακτήρα και την δύναμη και τη χάρη που έχει ο Λόγος του Θεού όταν κηρύσσεται «ευκαιρώς και ακαίρως» και ιδιαίτερα όταν υπευθύνως διαλαλείται από του Ιερού Άμβωνος της προσευχομένης και λατρεύουσας Εκκλησίας, όπως χαρακτηριστικά γράφει ο θείος Παύλος «Ζων γαρ ο λόγος του Θεού και ενεργής και τωώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν δίοτομον και διικνούμενος άχρι μερισμού ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και κριτικός ενθυμήσεων και εννοιών καρδιάς» (Εβρ. 4, 12). Και θέλω να υπογραμμίσω την μεγάλη επιδρασιν που έχει ο λόγος του Θεού όταν μεταδίδεται από τα μέσα επικοινωνίας που διαθέτει η σύγχρονη κοινωνία, όπως είναι η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, το διαδίκτυο, ο τύπος. Γι' αυτό είναι σπουδαία η υπηρεσία, η συχνή επικοινωνία, γραπτή και προφορική μεταξύ των πιστών και της τοπικής Κοινότητας, η οποία και αποτελεί το επίκεντρο της ζωής, όχι μόνο της λειτουργικής του Ορθοδόξου Λαού που ζεί και προσοδεύει σ' αυτή την φιλόξενη και δημοκρατική και φιλελεύθερη χώρα, όπως είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, δηλαδή, η Αγγλία, η Σκωτία, Ουαλία

και η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, όπου η Βιβλική αυτή Αρχιεπισκοπή έχει την πνευματική και ποιμαντική ευθύνη τόσων χιλιάδων ψυχών, πάσης ηλικίας και τάξεως και κοινωνικής καταστάσεως. Γι' αυτό και προσδοκώ, έχω την μακαρίαν ελπίδα ότι ο καθένας από σας θα πράξετε εις το ακέραιον το καθήκον σας. Δεν θα δώσετε «ύπνον τοις βλεφάροις σας και νυσταγμόν τοις κροτάφοις σας», ούτε θα φεισθείτε κόπων και μόχθων για να ασκήσετε κατά το δυνατόν καλύτερον τρόπον την διακονία σας αυτήν, της μεταδόσεως δηλαδή του λόγου του Θεού, του Μηνύματος της Σωτηρίας και Φιλανθρωπίας του Θεού, διά την σωτηρίαν και συμφιλίωση της Δημιουργίας μετά του Δημιουργού της, και με τους συνανθρώπους μας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ελληνικό Ραδιόφωνο Λονδίνου (LGR) για την συνεργασία και την ευκαιρία που προσφέρει εις την Ιεράν Αρχιεπισκοπή να επικοινωνεί μετά του Ποιμνίου της από ραδιοφώνου. Πρέπει να αναφέρω ότι εκτός από την συνάντηση που ήδη αναφέρω ο LGR μεταδίδει κάθε Κυριακή την Θεία Λειτουργία και το Κύρηγμα της Κυριακής που ετοιμάζουν οι προς τούτο Κληρικοί μας, τους οποίους και από του βήματος αυτού ευχαριστώ θερμά. Και όλα αυτά γίνονται για να διαλαλείται η πίστη και το Ευαγγέλιο και η Ορθόδοξή μας Χριστιανική Παράδοση στους πιστούς, οι οποίοι με χαράν αναμνενουν την φώτιση της Εκκλησίας, και χαίρονται και μυσταγωγούνται... Η τοπική Κοινότητα έχει, πρέπει να έχει ευρύτερους ορίζοντες για να μπορεί να αγκαλιάζει όλες τις δραστηριότητες του Ποιμνίου, π.χ., εκπαιδευτικές, φιλανθρωπικές, κοινωνικές, πολιτειακές και άλλες.

Εμείς οι Κληρικοί και ο λαός του Θεού θα διαλαλούμε και θα διακηρύσσουμε «το Ευαγγέλιο Ιησού Χριστού, Υιού Θεού» μέχρις ότου οι πάντες ενωμένοι και ενδυναμωμένοι από αυτήν χάρη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, «μέχρι καταντήσωμεν οι πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνωσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσ. 4, 12), και να μην λησμονούμεν ότι «εν αυτό γαρ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν» (Πράξ. Κεφ. 12, 28) εις δόξαν και τιμήν του Παναγίου ονόματός Του και εν τω νύν αιώνι και εν τω μέλλοντι. Σε Αυτόν ανήκει η Βασιλεία και η Δύναμις και η Δόξα και το άπειρον έλεος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

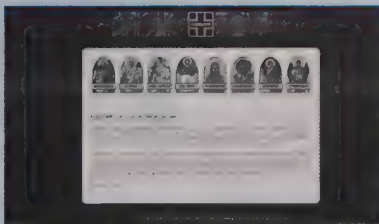
Λονδίνο 26 Αυγούστου 2010

Επίσκοπος κ. Μ. Β. Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

www.iereas.com

Μία πολύ αξιόλογη προσπάθεια έκανε, τελευταία, ο Διάκονος π. Παύλος Γρηγόριος του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, Β. Λονδίνου, μαζί με τη σύζυγό του και Διακόνισσα, Κα Άννα Γρηγόριου, δημιουργώντας την ιστοσελίδα www.iereas.com! Πρόκειται για μία συγκέντρωση πολύ χρήσιμων πληροφοριών που αφορούν κυρίως τους Κληρικούς, αλλά και πολλά άλλα εκκλησιαστικά και ποιμαντικά θέματα. Η εν λόγω ιστοσελίδα, παρέχει σημαντικές πληροφορίες, όπως, τους βαθμούς της Ιερωσύνης, τα οφίκια και τα άμφια των Κληρικών και τι συμβολίζουν, με αναλυτικές φωτογραφίες, καθώς επίσης και λεπτομέρειες για τα μέσα Λατρείας και τα Ιερά σκεύη, πηλαιοιωμένα επίσης με φωτογραφικό υλικό, ώστε να παρέχουν στον επισκέπτη βασικές, και

συνάμα, σημαντικές γνώσεις για τα λειτουργικά τεκτονώμενα και τους συμβολισμούς που μπορεί να υπάρχουν πίσω από αυτά! Επίσης το website αυτό, μέσα από το πολύ εύχρηστο και ευχάριστο περιβάλλον του, παρέχει πληροφορίες για τις νηστείες, σημαντικότερα θέματα, όπως, η Ιερά Εξομολόγηση και η Θεία Κοινωνία, καθώς επίσης και χρήσιμες ιστορικές και θεολογικές πληροφορίες που αφορούν στις Οικουμενικές

Συνόδους της Εκκλησίας μας! Τέλος, οι Κληρικοί αλλά και οι ενδιαφερόμενοι γενικότερα, μπορούν να βρουν διευθύνσεις και τηλέφωνα από τα γνωστότερα Ιερωφεία και θρησκευτικά Βιβλιοπωλεία σε Ελλάδα και Κύπρο! Το website θα ανανεώνεται κατά διαστήματα, και θα προστίθενται περισσότερες πληροφορίες!

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ HORNSEY-HARRINGEY ΒΟΡΕΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

του Χάρη Μεττή

ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο Κυριάκος Μούσκας υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Κοινότητας του Αγίου Ιωάννου μέχρι τον Μάρτιο του 1977 οπότε ανεχώρησε κι εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα. Σαν αντικαταστάτη του, λοιπόν, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνάγρας επέλεξε τον τότε Ταμία της Κοινότητας Χαράλαμπο Κυριακίδη, ο οποίος και επέπρωτο να διατελέσει Πρόεδρος αυτής μέχρι το 1998, οπότε αφυπερέτησε οικειοθελώς, αλλά παραμένει Επίτιμος Πρόεδρος. Η διοριστήρια επιστολή του Αρχιεπισκόπου Αθηνάγρα προς τον Κυριακίδη έχει ως εξής:

«Αξιότιμον κ. Χαράλαμπον Κυριακίδη,
Τη 28η Μαρτίου 1977
Ενταύθα.

Αγαπητέ,

Έχων υπ' όψιν ότι ο κ. Κυριάκος Μούσκας, Πρόεδρος της Ελληνορθόδοξου Κοινότητας του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού στο Λονδίνο, ανεχώρησεν δια την Ελλάδα και επομένως η θέσις του Προέδρου της Κοινότητας κενούται, απευθύνω την παρούσαν διά να γνωρίσω πρὸς υμᾶς ότι η καθ' ημᾶς Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μ.Βρετανίας αναθέτει την προεδρίαν της Κοινότητος εις υμᾶς.

Συγχαίροντες επί τούτοις, παρακαλούμεν ὅπως καλέσητε ἐν Συνεδρία το Συμβούλιον της Κοινότητος και αναγνώσῃτε την επιστολήν ταύτην, συνάμα δε ἵνα προετοιμασῇτε δια τας εορτάς του Πάσχα.

Ταῦτα πρὸς υμᾶς ανακοινούμενοι, διατελούμεν Μετ' ευχών θερμών και Αγάπης,

ο Αρχιεπίσκοπος

(υπογραφή)

Αθηνάγρας Αρχιεπίσκοπος

Θυατείρων και Μ. Βρετανίας».

Σημειωτέον ἐδὼ ότι ο Χαράλαμπος Κυριακίδης, ο οποίος υπηρετούσε τότε ως Λογιστής στα Ελληνικά Εφοπλιστικά Γραφεία της Εταιρείας Θρασύβουλου Βογιατζίδη, επέπρωτο να αποτελέσει μαζί με τον επίσης Κύπριο Εφοπλιστή Κυριάκο Μούσκα, την ουσιαστική γέφυρα μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών, ώστε οι τελευταίοι να προστρέξουν στην όντως πολύ γεναιόδωρη και αποφασιστικής σημασίας οικονομική ενίσχυση μιας καθαρά Ελληνοκυπριακής Εκκλησιαστικής Κοινότητας,

ὅπως ήταν αυτή του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή στο Βόρειο Λονδίνο. Ο Κυριακίδης, μάλιστα, δικαιολογημένα μπορεί να θεωρηθεί, μαζί με τον Αρχιμανδρίτη Λεόντιο, σαν οι ουσιαστικοί στυλοβάτες της Κοινότητος, οι οποίοι εργάστηκαν με επιμονή, υπομονή και μεθοδικότητα για την επίτευξη ενός μεγαλεπήβολου έργου, το οποίο εκ πρώτης όψεως θα εθεωρείτο αδύνατο να πραγματοποιηθεί. Γι' αυτό και θεωρούμε όχι μονάχα σκόπιμο, αλλά κι επιβεβλημένο να σκιαγραφήσουμε την προσωπικότητα και την προσφορά του στην εδραίωση και την ανοδική πορεία της Κοινότητος αυτής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Σαράντα χρόνια ενεργού και αφιλοκεδούς δράσης στην υπηρεσία της Ομογένειας

Η ιστορία αποτελεί, σε μεγάλο βαθμό, την αναφορά του ιστορικού σε μαρτυρίες του παρελθόντος, στις οποίες ανατρέχει με υπομονή και επιμονή, ώστε μέσα από αυτές να σχηματίζει μια όσο το δυνατό πιστή εικόνα των

Ο Χάρης Μεττής μαζί με τον Χαράλαμπο Κυριακίδη, από τους ιδρυτές της Κοινότητας Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, και Πρόεδρό της από τον Μάρτιο 1967 – Δεκέμβριο 1998.

παροχημένων εποχών, να τις αναπαραστήσει σχεδόν ζωντανές και σφύζουσες και να παράσχει έτσι στους αναγνώστες του μια κάποια γεύση της ζωής, των σχέσεων και των περιπετειών των ανθρωπινων που με τις πράξεις και τις ενέργειές τους προπαρασκεύασαν ή προκαθόρισαν την πορεία που θα ακολουθούσαν, αλλά και το περιβάλλον μέσα στο οποίο θα ζούσαν οι μεταγενέστερες γενεές. Μέσα σε αυτή, λοιπόν, την παράμετρο και ακριβώς επειδή

πιστεύω πως ο καλύτερος μάρτυρας του παρελθόντος είναι αυτός που το έζησε έντονα και δημιουργικά και στο τέλος το κατέγραψε υπό τύπον απομνημονευμάτων όταν ακόμη βρισκόταν στη ζωή (όσο προκατειλημμένος και να ήταν στις βλέψεις του και όσο και να σκόπευε να προβάλει τον εαυτό του), ζήτησα και πήρα από αρκετούς ομογενείς μερικές γραπτές τους αναφορές σχετικά με τη δραστηριότητά τους στην κοινοτική, την κοινωνική, την πολιτιστική, την επιχειρηματική και τη θρησκευτική ζωή της Ομογένειας Ηνωμένου Βασιλείου. Επειδή δε τις μαρτυρίες αυτές μπορώ κάλλιστα να διασταυρώσω και να συμπληρώσω, να σχολιάσω και να αξιολογήσω με βάση, πάντοτε, άλλες παρεμφερείς αυτοβιογραφικές καταγραφές (και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι αποδέκτες της παράκλησής μου να μου παράσχουν ή καταγράψουν τις σχετικές τους αναμνήσεις και συνεπώς προσπαθούν να είναι όσο το δυνατό πιο αντικειμενικοί στις κρίσεις και στις πιθανές και κάποτε αναπόφευκτες παραποιήσεις των γεγονότων και των προσώπων και πραγμάτων που μου αναφέρουν).

Τον Χαράλαμπο Κυριακίδη τον γνωρίζω για πάρα πολλά χρόνια υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου, επί μακράν σειρά ετών, του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή στο Βόρειο Λονδίνο, αλλά και ως Ταμία σε διάφορες άλλες Επιτροπές που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τις ευρύτερες δραστηριότητες κυρίως της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας. Την δε γραπτή του και «ενυπόγραφη Κατάθεση», που ακολουθεί, μου την παρέσχε με πολλή προθυμία. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έθεσε στη διάθεσή μου και το πολύτιμο γραπτό και φωτογραφικό του Αρχείο, το οποίο και αποτελεί αψευδή μαρτυρία για την πολυσχιδή και αξιολογότατη, για τα παροικιακά δεδομένα, δραστηριότητά του στα σαράντα και πλέον χρόνια της ενεργού και αφιλοκερδούς δράσης του στην υπηρεσία της Ομογένειας Ηνωμένου Βασιλείου. Η απόφασή του μάλιστα να υποβάλει παραίτηση από την Προεδρία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Αγίου Ιωάννη μετά από 13 χρόνια ευδόκιμης και πανθομολογούμενα επιτυχούς υπηρεσίας, απέτέλεσε και για τον ίδιο, αλλά και για τους πολυπληθείς φίλους και συνεργάτες του, μία πραγματικά οδυνηρή έκπληξη αλλά και εμπειρία. Υπήρξε δε ακόμη πιο οδυνηρή για τον Κυριακίδη η χωρίς καμία αντίρρηση αποδοχή της παραίτησής του από τον Αρχιεπίσκοπο Γρηγόριο, ο οποίος και διόρισε αμέσως σαν αντικαταστάτη τον επί 25 χρόνια Ταμία της ίδιας Κοινότητας Γεώργιο Καλλή, ενώ τον Χαράλαμπο Κυριακίδη διόρισε ως Ισόβιο Επίτιμο Πρόεδρο.

«Τον Ιούνιο του 1947 (αφηγείται ο ίδιος) επήρα το Δίπλωμα στην Εμπορική Σχολή Σαμουήλ με τη βοήθεια του θείου μας του Ηγουμένου Στέφανου Κέλλουρα με πολύ καλόν βαθμόν αφού είχα περάσει τες εξετάσεις του "Ordinary" και "Distinction". Μετά άρχισα έρευναν για μία δουλειά. Ευτυχώς σε κανένα μήνα πήρα δουλειά στο R.E. Royal Engineers. Εκεί εργάστηκα για περίπου 7 μήνες και είχα ακούσει από κάποιον φίλον ότι είχε κενή θέση στη Barclays Bank εκεί στο Σαράγιον.

Το 1953 1.5.53 αραβωνιάστηκα με την Χαρίκλεια Φυντικίδου και στις 13.1.54 παντρευτήκαμε στον Άγιον Ιωάννη της Λευκωσίας.

Ο πρώτος μας χρόνος ήταν όνειρον, αλλά στο δεύτερον όταν έμεινε η γυναίκα μου έγκνος στους τρεις μήνες έχασεν το βρέφος και απεκεί αρχήσαν τα προβλήματά μας. Τρέχαμεν στους καλύτερους ιατρούς χωρίς αποτέλεσμα. Απεφάσισα να πάμε σε ιατρούς εις την Ελλάδα, αλλά πολλοί φίλοι μου επρότειναν την Αγγλία. Έδωσα παραίτηση στην Τράπεζαν που είχα περάσει τες εξετάσεις του Rapid Results College το κύριον μάθημα ήτο η Λογιστική και είχα και τες βάσεις από την Εμπορική Σχολή Σαμουήλ και με τη βοήθεια του Θεού βάλαμε μπροστά για το Λονδίον. Το ταξίδι μας πήρε δέκα ημέρες ταλαιπορίαν με το καράβι «Μεσσάπια» και πρώτην Απριλίου 1956 φθάσαμε απογοητευμένοι στο Λονδίον. Τα βάσανά μας ήταν πολλά, σπíti δε βρήκαμεν όπου πηγαίναμε μας έδιωχναν, σουλειά δεν έβρησκα, οι Κύπριοι ήταν μετρημένοι στο Λονδίον. Κατορθώσαμεν και βρήκαμεν μία κάμαρην στο Hammersmith. Εγώ βρήκα δουλειάν σε μίαν εταιρεία που έκανε παγωτά με μισθόν 9 λίρες την εβδομάδα. Εκεί γνώρισα τον καλύτερον ανθρωπιστήν και φίλον. Για τέσσερις μήνες δουλεύαμεν μαζί και τες Κυριακές πηγαίναμεν εκδρομές χωρίς να αντιμετωπίζουμε τίποτα δυσκολίες της ζωής. Δυστυχώς, αυτός ο καλός φίλος, ο Γεώργιος Δροσσιώτης, πέθανε στα 45 χρόνια του και άφησε τρεις θυγατέρες ανήλικες και τη γυναίκα του Βούλα.

Μετά πήγα στο Εργοστάσιον που κάναμε μπουτίλιες και εκεί ο μισθός ήτο καλύτερος διότι εργαζόμαστε με βάρδιες νύχτες και ημέρες. Τότε η γυναίκα μου έμεινε έγκνος και με την βοήθειαν του Ιατρού Χαλίτη και της γυναίκας του απεκτησαμεν τον Ανδρέα μας τες 30.11.1957 ημέραν Αποστόλου Ανδρέα.

Από μικρός μου άρεσεν η Εκκλησία διότι οι γονείς μου είχανε καλές αρχές και κάθε Κυριακή βοηθούσα μέσα στο Ιερόν. Αργότερα ο Διάκονος της Εκκλησίας μας Ιερομόναχος Σωφρόνιος με μάθαινε Βυζαντινή μουσική. Η Εκκλησία μας εδώ στο Λονδίον ήταν η Αγία Σοφία αλλά πηγαίναμεν και στους Αγίους Πάντες που βλέπαμεν και συγγενείς και φίλους.

Τον Ιούλιον του 1976 ο Αέμνηστος τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνάγορας Κοκκινιάκης με διώρισεν Πρόεδρον της Εκκλησίας του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού. Τότε οι ευθύνες μου άρχισαν να ενεργοποιούνται.

Δυσκολίες βρήκαμε καθημερινά, όμως έπρεπε όλα να τακτοποιηθούν. Τα rates (= οι δημοτικοί φόροι) του Σχολείου ήταν πολύ ψηλά και συχνά συναντούμαστε με τους Councillors του Harringey για να τα ελαττώσουν. Μας πήρεν σχεδόν έναν χρόνον διά να τα τακτοποιήσωμεν όλα χωρίς καμιάν έλλειψην.

Διά να επιτευχθούν όλα αυτά σε έναν άρτιον κτοικιακόν συγκρότημα χρειάστηκαν θυσίες, τρεχάματα, αλληλογραφίες που εις την κατοχήν μου τώρα είναι 4 Box Files γεμάτα. Όταν έφθασα στα 70 χρόνια αποφάσισα να παραιτηθώ από την προεδρία και τώρα επίτιμος πρόεδρος (δηλ. άγνωστος πρόεδρος).

Εγώ είχα φιλικές σχέσεις με όλους και ιδιαίτως με τον Γεώργιον Χριστοφίδην, ο οποίος με εσύστησεν στον τότε Πρόεδρον της Κύπρου, Σπύρον Κυπριανού, και επισκέπτετον την Εκκλησίαν μας για πολλές φορές, ως επίσης όταν δεν ήτο Πρόεδρος. Αλλά και ο μετέπειτα Πρόεδρος της Κύπρου, Γεώργιος Βασιλείου, με την σύζυγό του, την επισκέφθηκαν επίσης όχι επισήμως.

Υπηρέτησα πάντοτε τις Εκκλησίες μας εδώ στο Λονδίνο: 5 χρόνια στον Απόστολον Ανδρέα, Kentish Town, και 33 χρόνια στην Εκκλησίαν μας Αγίου Ιωάννου. Εργάστηκα ψυχή τε και σώματι διά το Trust του Αγίου Ιωάννου και ανήκω στους πρώτους Trustees και υπεύθυνος του Certificate of Charities Commissioners & Registered the Church Charity Institution. Είναι πολύ δύσκολον να γράψω τα καθημερινά προβλήματα και τους κόπους για το Σχολείον και την Εκκλησία για τα 33 χρόνια που υπηρέτησα. Την 1η Ιανουαρίου 1999 ανέλαβεν άλλος την Προεδρία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΗ ΚΑΛΛΗΣ

Ο διάδοχός του ως Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, ο Γεώργιος Καλλής, γεννήθηκε στο τουρκοκρατούμενο σήμερα χωριό Λάπαθος της Επαρχίας Αμμοχώστου. Ήταν το πρώτο από τα εννέα παιδιά του αγρότη και κτηνοτρόφου Γιακουμή Καλλή και της Σοφίας Δημήτρη Παπαδάκη, γι' αυτό και ο ίδιος αρχικά είχε ασχοληθεί με την γεωργία. Μετά, όμως, από τον γάμο του με την συγχωριανή του Μαρούλα Αντώνη, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά -τον Ιάκωβο, τον Αντώνη και τον Παναγιώτη- έγινε λεωφορειούχος κι έκανε καθημερινά την 17 περίπου χιλιόμετρων διαδρομή Λαπάθου-Αμμοχώστου. Το 1959 προσλήφθηκε ως εργάτης στις Αγγλικές Βάσεις της Δεκέλειας, όπου και παρέμεινε μέχρι την Τουρκική Εισβολή του 1974.

Ο Χάρης Μεττής μαζί με τον Γεώργιο Καλλή. Ταμία της Κοινότητας από τον Οκτώβριο 1980 - Δεκέμβριο 1998. και Πρόεδρό της από τον Ιανουάριο 1999 μέχρι σήμερα.

Από το 1958, ο Γεώργιος Καλλής είχε γίνει Μέλος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του χωριού του, το δε 1962 ανέλαβε ως Πρόεδρος, θέση που κράτησε μέχρι την κατοχή του χωριού του από τους Τούρκους και την βίαιη

προσφυγοποίηση των κατοίκων του. Να σημειωθεί δε εδώ ότι το χωριό Λάπαθος Αμμοχώστου ήταν μικτό, είχε δηλαδή όχι μονάχα Έλληνες, που ήταν η πλειοψηφία, αλλά και Τούρκους, των οποίων κύρια απασχόληση ήταν η κτηνοτροφία. Γι' αυτό και ο Γεώργιος Καλλής, ο οποίος ανήκε στην τάξη των μεγαλοκτηματιών του χωριού, αρνήθηκε την θέση του 'μουχτάρη', λόγω ακριβώς των συνεχών προστριβών που είχε ο 'μουχτάρης' με τους Τούρκους τσοπάνηδες.

Στο μεταξύ, ο πρώτος του γιος, ο Ιάκωβος, μεταβαίνει το 1972 στην Αγγλία και σπουδάζει Λογιστής, μένει δε εκεί μέχρι το 1979, οπότε επιστρέφει στην Κύπρο, όπου και παραμένει πια μόνιμα στη Λευκωσία, ασκώντας επιτυχώς το επάγγελμα του Λογιστή. Τα ίδια ακριβώς βήματα του Ιάκωβου ακολουθεί, από το 1974 μέχρι το 1981, και ο αδελφός του ο Αντώνης, ο οποίος και πάλι εγκαθίσταται, ως Λογιστής, στη Λευκωσία. Ο τρίτος γιος του Γεωργίου και της Μαρούλας Καλλή, ο Παναγιώτης, μεταβαίνει στην Αγγλία, σε ηλικία 14 χρονών, συνοδευόμενος από την μητέρα του, τον Σεπτέμβριο του 1974. Είχε μόλις συμπληρώσει το τρίτο έτος φοίτησής του στο Γυμνάσιο Αμμοχώστου, γι' αυτό και ολοκλήρωσε την δευτεροβάθμια εκπαίδευσή του στο Λονδίνο και στη συνέχεια σπούδασε Ιατρική και ειδικεύθηκε στην καρδιοχειρουργική, την οποία ασκεί σήμερα με πολύ μεγάλη επιτυχία ως ένας από τους πιο έμπειρους καρδιοχειρουργούς της Βρετανίας.

Ο Γεώργιος Καλλής μετέβη τελικά και ο ίδιος στην Αγγλία τον Δεκέμβριο του 1974, υπήρξε δε αρκετά τυχερός να βρει αμέσως εργασία στα εργοστάσια κατασκευής μπιζοκότων Mac Vities, όπου έμεινε για τέσσερα περίπου χρόνια. Στη συνέχεια εργάστηκε σαν οδηγός ταξί για 25 τόσα χρόνια.

Στην Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, ο Γεώργιος Καλλής άρχισε ενεργό ρόλο, αρχικά ως απλό μέλος, μετά από πρόσκληση του Αρχιμανδρίτη Λεόντιου Αριστοτέλους -ο οποίος γνώριζε την μακρά εκκλησιαστική προϋπηρεσία του στο χωριό του- όταν ακόμα η Κοινότητα στεγαζόταν προσωρινά με ενοίκιο, για δυο περίπου χρόνια, στον Αγγλικανικό Ναό Saint Clement's στην περιοχή του Barnsbury, Caledonian-Holloway Βορείου Λονδίνου. Να σημειώσουμε δε εδώ ότι το κτίριο εκείνο του Αγγλικανικού Ναού οι Τοπικές Δημοτικές Αρχές διαρρύθμισαν στη συνέχεια εσωτερικά και τον μετέτρεψαν σε εργατικά διαμερίσματα, όπως άλλωστε συνέβη και σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις σε διάφορα πυκνοκατοικημένα μέρη της Αγγλίας και όχι μόνο στο Λονδίνο.

Τον Οκτώβριο, όμως, του 1980 και από την πρώτη μέρα λειτουργίας της Κοινότητας του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή στη σημερινή της διεύθυνση, ο Γεώργιος Καλλής ανέλαβε πια επίσημα ως Ταμίας της Εκκλησιαστικής Επιτροπής. Την θέση δε αυτή διατήρησε μέχρι την οικειοθελή υποβολή γραπτής παραίτησης, από την Προεδρία της Κοινότητος, του Χαράλαμπου Κυριακίδη, την οποία είχε υποβάλει αυτοπροσώπως προς τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων Γρηγόριο. Ο οποίος και απεφάσισε να διορίσει αμέσως, ως νέον Πρόεδρο, τον μέχρι τότε Ταμία της Κοινότητος Γεώργιο Καλλή, στα μέσα του 1998. Θέση που διατηρεί μέχρι σήμερα, έχει δε, συνεπώς άμεση, όσο ελάχιστοι, γνώση

της ιστορίας και των κατά καιρούς προβλημάτων που αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει η Κοινότητα αυτή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Την ίδια, όμως, πείρα έχει και ο Αντιπρόεδρος της Κοινότητας, και μάλιστα θέση που κατέχει από το 1967, ο Αντώνης Θεοδώρου. Γεννήθηκε στο χωριό Λεονάρισσος της Επαρχίας Αμμοχώστου το 1944. Στην Αγγλία μετέβη σε ηλικία 10 χρονών το 1954 συνοδευόμενος από τον πατέρα του, επειδή η μητέρα του είχε πεθάνει. Στο Λονδίνο, όμως, έμειναν ήδη από το 1950 η έγγαμη αδελφή του και ο αδελφός του, οι οποίοι και τους συμπαραστάθηκαν στα πρώτα βήματά τους. Έτσι ο Αντώνης φοίτησε σε Αγγλικό Σχολείο στο Λονδίνο. Αμέσως μετά την αποφοίτησή του βρήκε εργασία σε εργοστάσιο κατασκευής αντισκλήνων, όπου παρέμεινε μέχρι το 1965, οπότε δημιούργησε παρόμοια δικιά του επιχείρηση, την οποία διατηρεί μέχρι σήμερα με μεγάλη επιτυχία.

Ο Χάρης Μεττής μαζί με τον Αντώνη Θεοδώρου, Αντιπρόεδρο της Κοινότητας από τον Οκτώβριο 1980 μέχρι σήμερα.

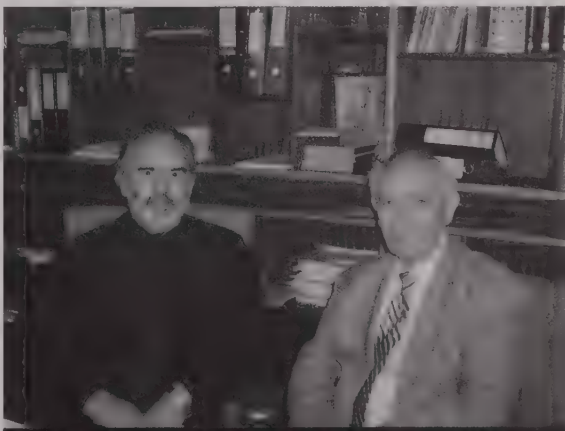
Μετά τον γάμο του με την Λέλλα Μάρκον από το χωριό Παραλίμνι, με την οποία και απέκτησε τρία παιδιά, δυο κορίτσια κι ένα αγόρι, και επειδή τα πεθερικά του έμειναν στην περιοχή του Caledonian-Holloway όπου βρισκόταν ο παλαιός Ναός της Κοινότητας Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος, ο οποίος γνώριζε την οικογένεια του Αντώνη Θεοδώρου, τον κάλεσε να βοηθήσει την Εκκλησία τους. Όταν δε τον Κυριάκο Μούσκα διαδέχθηκε στην Προεδρία της Κοινότητας ο Χαράλαμπος Κυριακίδης, ανατέθηκε αμέσως, το 1968, στον Αντώνη Θεοδώρου η θέση του Αντιπροέδρου, την οποία και διατηρεί μέχρι σήμερα. Γνωρίζει, συνεπώς, και αυτός, όπως και οι προαναφερθέντες τρεις πρωτεργάτες της Κοινότητας Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, σε βάθος και σε πλάτος όλα τα θέματα που την απασχολούν και την απασχολούν μέχρι σήμερα. Να δε πώς περιγράφει ο Αντώνης Θεοδώρου την προσφορά του στην Κοινότητα:

«Όταν αναγκαστήκαμε να μετακινηθούμε από τον παλαιό και σχεδόν ετοιμόρροπο πρώτο μας ναό στην περιοχή Caledonian στον σημερινό μας ναό στην περιοχή Hornsey-Harringey, τον βρήκαμε να είναι ένα σχεδόν

ερείπιο. Μέχρι δε να προθυμοποιηθεί ο αείμνηστος Σοφοκλής Παπανικολάου -τον οποίο είχαμε κατ' επανάληψη συναντήσει ο Λεόντιος, ο Κυριακίδης και εγώ- και οι άλλοι ευεργέτες της Κοινότητας να αναλάβουν τα μεγάλα έξοδα ανακαίνισης του Ναού, προσπαθούσαμε να βουλευτούμε με αυτά που είχαμε στη διάθεσή μας. Έτσι, όσα μπορούσαμε να μεταφέρουμε από τον παλιό μας ναό, τα μεταφέρα ο ίδιος, βοηθούμενος και από τον πατέρα Λεόντιο, με το δικό μου φορτηγό αυτοκίνητο. Εικονοστάσιο δεν υπήρχε. Ούτε, βέβαια, παγκάρι για τους Επιτρόπους. Τα πιο πολλά στασιδία τα μεταφέρα εγώ ο ίδιος από τον παλιό ναό. Σιγά-σιγά, όμως, κι ύστερα από πολλή δουλειά και θυσιές, φτάσαμε εκεί που βρισκόμαστε σήμερα. Το μόνο μου παράπονο είναι ότι, ενώ στον παλιό ναό είχαμε τρεις καμπάνες, στον σημερινό δεν έχουμε ούτε μία. Τις τρεις εκείνες καμπάνες τις κλέψανε κι ούτε ξέρουμε τι έχουν απογίνει!» Αυτά μου δήλωσε με το γνωστό μελιχλιό ύφος του ο για τριάντα και περισσότερα χρόνια Αντιπρόεδρος της Κοινότητας, Αντώνης Θεοδώρου. Τα οποία και διασταύρωσα ρωτώντας και τους υπόλοιπους πραγματικούς στυλοβάτες της μεγάλης αυτής και τόσο αξιόλογης Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή Βορείου Λονδίνου.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ

Ο Ελληνισμός της Μεγάλης Βρετανίας, ήδη από τα πρώτα βήματά του στη νέα του πατρίδα, είχε επιδιώξει ως απαραίτητη προϋπόθεση της μακροπρόθεσμης επιβιώσής του ως οργανωμένης εθνικοθρησκευτικής οντότητας, την εξασφάλιση αφ' ενός Ευκτηρίου Οίκου για τις Ορθόδοξες Χριστιανικές θρησκευτικές του ανάγκες, και αφ' ετέρου Ελληνικού Σχολείου ώστε οι νεώτερες γενεές των Αποδήμων να παραμένουν άρρηκτα δεμένες με τις πατρογονικές τους ρίζες, δηλαδή την Ελληνική τους Γλώσσα και, μέσω αυτής, των διαχρονικών παραδόσεων, πεποιθήσεων και αξιών εθνικοθρησκευτικών τους αρχών. Σε μερικές, μάλιστα, περιπτώσεις η ίδρυση

Ο Χάρης Μεττής μαζί με τον Ανδρέα Ιωάννου, Πρόεδρο της Σχολικής Εφορείας και στυλοβάτη του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητας.

υποτυπωδών έστω σχολικών μονάδων-σε σπίτια και εστιατόρια πολλές φορές-είχε προηγηθεί της εξασφάλισης Ευκτηρίου Οίκου. Έτσι, για παράδειγμα, το Ελληνικό Κολλέγιο του Βαλέττα, όπως συνηθίζουμε να το αποκαλούμε, στην περιοχή του Bayswater του Λονδίνου, προσηύχθηκε της ίδρυσης του Ναού της Αγίας Σοφίας στην ίδια ακριβώς περιοχή. Επίσης, ένα σχεδόν αιώνα αργότερα, υπήρχαν στο Λονδίνο δεκαπέντε Ελληνικά Παροικιακά Σχολεία υπό τον έλεγχο του Ναού των Αγίων Πάντων, τα οποία στη συνέχεια απέτελεσαν τους πυρήνες για την ίδρυση τοπικών Ελληνικών Ορθοδόξων Ναών και ομωνύμων Κοινοτήτων.

Μια από αυτές τις Κοινότητες υπήρξε και αυτή του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή στην περιοχή του Caledonia-Holloway, με πρώτον Ιερέα της τον αείμνηστο Νικηφόρο Κυκωτή και, στη συνέχεια, τον επίσης αείμνηστο Λεόντιο Αριστοτέλους. Η δε Κοινότητα αυτή, στο τέλος της δεκαετίας του 1970, απεφάσισε να μετακινηθεί στην βορειότερη περιοχή του Harringey, αφού εξασφάλισε ως Ευκτήριο Οίκο τον σημερινό της Ναό επί της οδού Wightman. Και τούτο χάρη όχι μονάχα στις γενναιόδωρες χρηματικές δωρεές των μεγάλων ενεργετών της Κοινότητας Σοφοκλή Παπανικολάου, Ιωάννη Διαμαντή Πατέρα, Βασιλείου Τσακίρογλου, Μίνου Κολοκοτρώνη και Νικολάου Πατέρα, αλλά κυρίως στον Αρχιμανδρίτη Λεόντιο Αριστοτέλους, ο οποίος ανάλωσε ουσιαστικά στη ζωή του για την ίδρυση, την στερέωση και το μεσορράνημα της Κοινότητας Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, την οποία υπηρέτησε για είκοσι και πλέον έτη. Ευτύχησε δε επίσης να έχει άριστους συνεργάτες, μεταξύ των οποίων διακρίνονται οι Χαράλαμπος Κυριακίδης, Γεώργιος Καλλής, Αντώνης Θεοδώρου, Γλαύκος Βιολάρης και Ανδρέας και Ντίνος Ιωάννου, και η Γεωργία Αναστασίου, οι οποίοι υπηρέτησαν και εξακολουθούν να υπηρετούν την Κοινότητα επί μακράν και πολύ δημιουργική χρονική περίοδο.

Ένας, μάλιστα, από τους κυριώτερους στόχους τόσο του Αρχιμανδρίτη Λεόντιου, όσο και των στενών του συνεργατών υπήρξε η ίδρυση και απρόσκοπτη λειτουργία του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητας. Μέχρι δε τον θάνατό του (5 Δεκεμβρίου 2001), το Σχολείο αυτό διευθυνόταν με σιδερένια, θα λέγαμε, πυγμή, από τον αείμνηστο Αρχιμανδρίτη και ιδρυτή του Σχολείου και της Κοινότητας (1980), Λεόντιο Αριστοτέλους. Αρχικά δε την Σχολική Εφορεία αποτελούσαν οι Χαράλαμπος Κυριακίδης, Πρόεδρος, Αντώνιος Θεοδώρου, Αντιπρόεδρος (ένας από τους πιο σταθερούς και μόνιμους υποστηρικτές και αφιλοκερδείς κηδεμόνες της Κοινότητας μέχρι σήμερα), Αριστος Παλαδόπουλος, Γραμματέας, Στέλιος Κωνσταντινίδης, Οργανωτικός Γραμματέας, και Σάββας Κουζάρης, Ταμίας (τον διαδέχθηκε ο λογιστής Ντίνος Ηλία Ιωάννου, ένας από τους πιο θερμούς υποστηρικτές του Σχολείου). Στις μέρες μας δε, και για αρκετά χρόνια πριν αποβιώσει ο Λεόντιος, την ουσιαστική εξουσία στην σκιά, θα λέγαμε, Σχολική Εφορεία, ασκεί ο Πρόεδρος της και γενναιόδωρος υποστηρικτής του Σχολείου, Ανδρέας Ηλία Ιωάννου, χωρίς την αφειδώλευτη οικονομική

ενίσχυση του οποίου, αλλά και το συνεχές και ανύσταχτό του ενδιαφέρον, το Σχολείο της Κοινότητας θα αντιμετώπιζε οπωσδήποτε αξεπέραστα προβλήματα.

Όπως τονίζεται στο ιστορικό της Κοινότητας που δημοσιεύτηκε με την ευκαιρία των εγκαίνιων του Ναού (5 Οκτωβρίου 1980), «στον σημαντικό αυτόν τομέα που λέγεται συμπλήρωση της παιδείας και αγωγής για τους νέους μας, η σύμπνοια και το ενδιαφέρον όλων μας δεν έλειψε. Τη σημασία της διατήρησης της πνευματικής μας κληρονομιάς όλοι γνωρίζαμε και στην σκέψη όλων μας ήταν και παραμένει η πεποίθηση, ότι πρέπει να διατηρήσουμε την εθνική μας ταυτότητα δίνοντας στα παιδιά μας πνευματικά εφόδια από την πλούσια κληρονομιά, που μας άφησαν οι τιμημένοι πρόγονοί μας. Οπλισμένοι μ' αυτές τις πεποιθήσεις διαμορφώσαμε έξη αιθουσες διδασκαλίας στο οίκημα του προεσβυτηρίου με προοπτική να γίνουν άλλες τρεις τουλάχιστον για να καλύψουν τις ανάγκες μας, διότι οι μαθητές μας ξεπερνούν τους 250».

«Προς το παρόν, τμήματα του σχολείου μας στεγάζονται στο γειτονικό Αγγλικό σχολείο το Σάββατο που αυτό είναι κενό. Το διδακτικό προσωπικό του σχολείου αποτελείται (1985) από εννέα διδασκάλους, τους Γλαύκο Βιολάρη (αργότερα και για πολλά χρόνια και μέχρι σήμερα Γραμματέα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητας), Διαγόρα Καμπούρη, Γεώργιο Σαραντουλάκο, Δέσποινα Σαρόγλου, Σάββα Κουζάρη, Βασιλική Μαντά, Ιωάννη Μαντά, Γεωργία Γκαρύλα, Στέλιο Κωνσταντινίδη».

«Το Ελληνικό Κράτος βοηθάει την προσπάθειά μας με βιβλία και διδακτικό προσωπικό. Όλα τα βιβλία των παιδιών μας είναι δωρεάν προσφορά της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Επίσης τέσσερις επαγγελματίες Έλληνες διδασκαλοι εργάζονται και βοηθούν την προσπάθειά μας. Οι Έλληνες εκπαιδευτικοί, μαζί με τους ωρομισθίους που διαθέτει η κοινότητά μας, συγκροτούν το διδακτικό προσωπικό για εννέα τμήματα μαθητών». (Σήμερα, βέβαια, το Σχολείο επανδρώνουν δάσκαλοι και δασκάλες και των δύο Εκπαιδευτικών Αποστολών, της Ελλάδας και της Κύπρου, μαζί και πάλι με τους πολυαριθμότερους ωρομισθίους εκπαιδευτικούς, το επιμίσθιο των οποίων καταβάλλει εξ ρλοκλήρου, μέσω της Σχολικής Εφορείας και από δίδακτρα, η Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή).

Με ημερομηνία 30 Ιουνίου 1981, διαβάζουμε σύντομη επιστολή του Αρχιμανδρίτη Λεόντιου Αριστοτέλους ως «Διευθυντή του Ελληνικού Σχολείου του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού», «Προς τον κ. Σύμβουλο Εκπαιδεύσεως της Ελληνικής Πρεσβείας Λονδίνου», σε απάντηση παρεμφερούς εγκυκλίου, ημερομηνίας 3ης Ιουνίου 1981, με θέμα: «Υποβολή εκθέσεως λειτουργίας του Ελληνικού Σχολείου και πίνακα αποτελεσμάτων». Η δε ζητούμενη και πολύ ενδιαφέρουσα αυτή έκθεση, σε τρεις δακτυλογραφημένες σελίδες, αντίγραφο της οποίας εστάλη και προς το Κεντρικό Εκπαιδευτικό Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων, έχει ως εξής:

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ

Εκθεση λειτουργίας του Σχολείου

Κατά το σχολικό έτος 1980-1981

1. Διδακτήριο: Το σχολείο στεγάζεται σε ιδιόκτητο κτίριο, ειδικά διασκευασμένο για τις ανάγκες του Σχολείου. Έχει τέσσερες αίθουσες διδασκαλίας, μια αίθουσα συγκεντρώσεως των μαθητών, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως αίθουσα διδασκαλίας και πρόκειται να διασκευασθεί και ακόμα μία αίθουσα, γραφείο. Δεν είχε κεντρική θέρμανση, αλλά προβλέπεται μέσα στο καλοκαίρι να τοποθετηθεί. Έχει αύλειοχώρο(sic), μεγάλο.
2. Εξοπλισμός Σχολείου: Το σχολείο έχει μικρά τραπεζάκια και καθίσματα, για τις έξι αίθουσες που θα λειτουργήσουν τον επόμενο χρόνο, μαυροπίνακες και 4 μεγάλους χάρτες της Ελλάδος.
3. Πόροι του Σχολείου: Πόροι του σχολείου είναι οι συνδρομές των μαθητών και οι ενισχύσεις της Κοινότητας και της Ελληνικής Κυβερνήσεως.
4. Διευθυντής του Σχολείου είναι ο Αρχιμανδρίτης, Λεόντιος Αριστοτέλους.
5. Λειτουργία του Σχολείου: Το σχολείο λειτουργήσει: Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη τις ώρες 5-7μ.μ. και το Σάββατο 10-14.

Όλες τις ημέρες της εβδομάδας λειτουργήσει με τρία τμήματα ως εξής:

Δευτέρα-Τετάρτη με την Α' τάξη, σε τρία τμήματα.

Τρίτη-Πέμπτη, με τις τάξεις Α' Β', Γ' Δ' και Ε' ΣΤ' σε τρία τμήματα και το Σάββατο με τέσσερα τμήματα ως εξής: η Α' τάξη, η Β' τάξη, η Γ' Δ' και οι Ε' ΣΤ' τάξεις.

6. Διδακτικό προσωπικό:

- α) Αρχιμανδρίτης Λεόντιος Αριστοτέλους, πτυχιούχος Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Θεσσαλονίκης.
- β) Απόστολος Μαρκόπουλος,
- γ) Δημήτριος Αντωνόπουλος,
- δ) Παναγιώτα Βασιλοπούλου, δ) Νίκη Καραγιάννη, δάσκαλοι της Ελληνικής Αποστολής, και
- στ) Σάββας Κουζάρης, απόφοιτος Γυμνασίου (φοίτησε στο Πανεπιστήμιο του Nottingham).

7. Μαθητές: Γράφτηκαν 152 μαθητές. Παρακολούθησαν τα μαθήματα κανονικά: 130. Διέκοψαν την φοίτηση 22 μαθητές. Η επίδοση των μαθητών κρίνεται αρκετά ικανοποιητική, και η συμπεριφορά τους πολύ καλή.

8. Διδαχθείσα Ύλη: Διδάχθηκαν τα μαθήματα: Ανάγνωση, Γραμματική, Εκθεση, Θρησκευτικά, Ιστορία, Γεωγραφία, Μουσική και χορός, ανάλογα με την τάξη και από τα βιβλία που στέλνει η Ελληνική Κυβέρνηση.

9. Δραστηριότητες του Σχολείου: Το σχολείο συμμετείχε στον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου και της 25ης Μαρτίου με οργάνωση ειδικής τελετής και σχετικές ομιλίες.

Επίσης οργανώθηκαν ειδικές σχολικές γιορτές τις παραμονές των Χριστουγέννων και με τη λήξη των

σχολικών μαθημάτων στις 4 Ιουλίου. Στις 19 Απριλίου τελέστηκε ειδική λειτουργία για τους μαθητές του σχολείου στην οποία συμμετείχαν όλα τα παιδιά με τους γονείς τους.

10. Οι δάσκαλοι συμμετείχαν σ' όλες τις Εθνικές και Θρησκευτικές εκδηλώσεις του Σχολείου και της Κοινότητας, και εξεφώνησαν τον πανηγυρικό σ' όλες τις γιορτές.

11. Συνεργασία δασκάλων με σχολικούς και κοινοτικούς συμβούλους. Οι δάσκαλοι είχαν συνεργασία με όλους τους κοινοτικούς παράγοντες για θέματα του Σχολείου και γενικά για την καλύτερη των Ελληνικών γραμμάτων. Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση γονέων και δασκάλων στα μέσα Μαΐου, οπότε ανταλλάγησαν χρήσιμες απόψεις για την κανονική λειτουργία του Σχολείου.

12. Ανάγκες και προοπτικές του Σχολείου.

Το σχολείο λειτουργήσει για πρώτη χρονιά σ' αυτό το κτίριο και στη νέα διεύθυνσή του. Η επισκευή και διασκευή του κτιρίου άρχισε τον Οκτώβριο 1980 και συνεχίστηκε μέχρι τέλους του σχολικού έτους. Η άμεση επισκευή τριών αιθουσών και η λειτουργία του σχολείου από τον Οκτώβριο αποτέλεσε τη θετική συμβολή για τη συγκέντρωση του αριθμού των ως άνω μαθητών.

Για το νέο σχολικό έτος προβλέπεται να διπλασιασθεί τουλάχιστο ο αριθμός των μαθητών και να λειτουργήσει με έξι τμήματα κάθε μέρα.

Η επισκευή του διδακτηρίου προβλέπεται να περατωθεί μέσα στο καλοκαίρι. Θα χρειασθούν τουλάχιστο 4 δάσκαλοι κάθε μέρα και διπλάσιον περίπου για το Σάββατο για την ομαλή λειτουργία του σχολείου.

Το σχολείο έχει ανάγκη από ένα φωτοτυπικό μηχάνημα και ένα προβολέα, επίσης από μια πλούσια βιβλιοθήκη με Ελληνικά βιβλία και εποπτικά όργανα. Χάρτες και εποπτικά όργανα για τα μαθήματα Ιστορίας, γεωγραφίας, θρησκευτικών, και σλάιτς, από την Ελλάδα και Κύπρο.

Οι συνθήκες λειτουργίας του σχολείου είναι πολύ καλές για ν' αναπτυχθεί σ' ένα φωτοδότη των Ελληνικών Γραμμάτων και του Ελληνικού Πολιτισμού στην πυκνοκατοικημένη από Έλληνες περιοχή του.

Λονδίνο 30 Ιουνίου 1981

Ο Διευθυντής

(υπογραφή)

[Λεόντιος Αριστοτέλους]

Ο δάσκαλος

(υπογραφή)

[Απόστολος Μαρκόπουλος]».

Σημείωση: Στο πιο πάνω κείμενο, το οποίο 'μυρίζει' επίσημο έγγραφο, συνταχθέν από δημόσιο λειτουργό προς τον Προϊστάμενό του, παρατηρούνται ορισμένες ασυνέπειες στην γραφή μερικών λέξεων, τις οποίες, βέβαια, αφήσαμε ακριβώς όπως βρίσκονται στο έγγραφο. Έτσι η λέξη 'σχολείο' αλλού γράφεται με κεφαλαίο και αλλού με μικρό το αρχικό σ. Ο αριθμός 6 γράφεται, ολογράφως, είτε με 'ι' είτε με 'η', κ.λπ. Πάντως ελάχιστα είναι, σε γενικές γραμμές, τα ορθογραφικά ή τα συντακτικά λάθη.

(Συνεχίζεται...)

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' ENCYCLICAL LETTER TO THE FULLNESS OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN ON THE OCCASION OF THE SACRED PERIOD OF THE FIRST FIFTEEN DAYS OF AUGUST

Dearly Beloved in the Lord,

From today, the first Sunday of August, we enter into the festal period of the first fifteen days of August. From today our churches celebrate and sing the Sacred Services of the Small and Great Paraclesis, which are dedicated to the Most-holy Theotokos and Mother of our God. We shall solemnly sing those wonderful hymns which our inspired hymnographers composed to glorify her name. These hymns were devoutly written by enlightened musicians and chanters to praise the honoured person of the Virgin Mary, who is the subject of profound love and respect and sacred contemplation for Christians, greater in honour than the Cherubim and beyond compare more glorious than the Seraphim, as the hymn-writer of the Church categorically puts it. In this encyclical I wish not only to emphasise the unique offering of the Mother of God, the Daughter of Nazareth, who contributed to the crowning moment of Divine Economy for the salvation of the human race. The worshipping and praying Church has devoutly contemplated, studied and theologised about this with its philosophy and music since the first days of Christianity, as the sacred Evangelist Luke reminds us. He characteristically writes of the Virgin Mary, when she went to visit her relative Elizabeth following the Annunciation by the Archangel Gabriel: "Elizabeth cried out with a loud voice and said: blessed are you among women, and blessed is the fruit of your womb", and our Lady responded, "My soul has magnified the Lord and my spirit has rejoiced in God my Saviour, for He has looked upon the lowliness of His servant. From now on all generations shall call me blessed" (Luke 1:42-28).

And so Christians of every era praise the Mother of God and in a variety of ways honour her person, daily seeking her aid and intercession. On the lips of every one of us is the name of the Mother of God as "the protection of Christians that cannot be put to shame". We believe beyond all doubt that she hears our prayers, that she is considerate of our tears and receives our supplications. For this reason kings and rulers have sought her aid and protection, and the average Christian sees her as his own, and she is the hope of all Christians. The Virgin Mary is ready to hear the sighs of our heart, to uphold us and to alleviate our pains and troubles in times of struggle and to deliver us from all adversity and calamity. In the Paraclesis of August are to be found hymns of lofty poetical value and theological inspiration and profundity, full of humanity and divine peace. In the letters and spirit of those hymns are reflected and revealed our own problems and our own inner fears and struggles; and at the same time, our sacred hopes and expectations that our prayers to our Lord Jesus Christ and Saviour of our Souls will be heard.

As I said, the Small and Great Paraclesis are poetic prayers, masterpieces filled with faith and grace, inspiring sacred peace and calmness of soul. They are imbued with blessed hope which, like a sure anchor, keeps us firmly rooted in the safe harbour of faith and trust in the Triadic God. The prayers are addressed to the Virgin Mary because

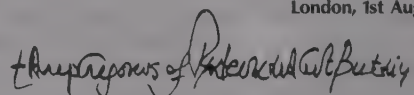
she is the "Tabernacle of the Word", the "Container of the Un-containable", the "Sacred Palace of the glory of God". She is the Ark of Him who descended the "heavenly ladder" and dwelt among us, the Son and Word of God, Who granted us the unique, God-given opportunity to participate in His glory and divinity. Thus we are able to ascend to heaven, and to become inheritors and sharers of His Kingdom, as the Evangelist characteristically teaches us: "And the Word became flesh and lived among us, and we have seen his glory, the glory as of the Father's only-begotten Son, full of grace and truth" (John 1:14). This truth is proclaimed in countless hymns which have been written throughout the centuries and continue to be written until today by Christian authors of every language and race. The Church has treasured these wonderful prayers, and we chant them with devotion and joy during the first fifteen days of August, when we prepare to celebrate the Dormition, the assumption of our Lady the Mother of God into heaven to be our unfailing intercessor before God's throne.

And so, do not neglect to attend these services of the Paraclesis. Sing them both privately and in church with the priests and cantors. Do not forget that the Paraclesis is a blessed medicine and a spiritual weapon to help us to be in communion with Christ, to pray more frequently, more devoutly and without ceasing, as did the Saints of God before us. Christ our Master, during His earthly life, gave us a prayer that has been uttered by Christians ever since, the Lord's Prayer: "Our Father in heaven, may your name be hallowed, your kingdom come, your will be done on earth as in heaven..." (Matt. 6:9-13). And St James the Lord's Brother reminds us of the value, power and uniqueness of prayer and of our communion with God. He says, in his own distinctive way: "Elijah was a human being like us, and he prayed fervently that it might not rain, and for three years and six months it did not rain on the earth. Then he prayed again, and the heaven gave rain and the earth yielded its harvest". (James 5:17-18).

In conjunction with our supplications to Mary the Mother of God, let us fast and prepare to receive the Most-pure Mysteries for the forgiveness of sins and eternal life. And so with joy and gladness let us celebrate the "Summer Pascha", as Orthodox Greeks today astutely call it - the Dormition of the Mother of God. And so let us sing again: "Immaculate, who through a word gave birth to the Word beyond explanation in the last days, make intercession, as you have a mother's freedom to speak".

Lord Jesus Christ, Son and Word of God, Saviour of the world, have mercy on us and save your people, for you are good and merciful and you love mankind. Amen.

London, 1st August 2010

Gregorios, Archbishop of
Thyateira & Great Britain

SAINT JOHN CHRYSOSTOM: THE SOCIAL AND MORAL DIMENSIONS OF HIS WORK

By Archimandrite Vassilios Papavassiliou

Saint John Chrysostom was one of those rare men who combine greatness and goodness, genius and piety, and continue to exercise, by their writings and example, a happy influence upon the Christian church. He was a man for his time and for all times. St John Chrysostom remains, more than any other Christian Saint, contemporary. When I read St John Chrysostom, I often feel like I am reading someone who is alive today, even more so than when I read contemporary authors. This is because St John dealt with issues which people of all times and places and even creeds identify with: inequality, injustice, corruption and hypocrisy. He was not an ecclesiastical statesman, like St. Ambrose, not a profound divine like Augustine, but a pure man, a practical Christian, and a king of preachers.

As priest in Antioch and then as bishop in Constantinople, one of John's most conspicuous functions was preaching. At special occasions, such as Lent and Eastertide, he might preach daily, but this would have been highly exceptional; his normal practice seems to have been to preach on Sundays and Great Feasts.

In his preaching he spoke persistently about freedom and decision. Freedom was for him the image of God in man. Christ came, as Chrysostom used to remind people, precisely to heal the will of man. God always acts in such a way as not to destroy our own freedom. God Himself acts by calls and exhortations, not by compulsion. He shows the right way, calls and invites, and warns against the dangers of wickedness, but does not constrain. By temperament, Chrysostom was a maximalist, sharp and rigoristic, but he was always against compulsion, even in the struggle with heretics. Christians are forbidden, he used to insist, to apply violence even for good aims: "Our warfare does not make the living dead, but rather makes the dead to live, because it is conducted in the spirit of meekness and humility. I persecute by word, not by acts. I persecute heresy, not heretics. I would rather be persecuted, than persecute, just as Christ was victorious as Crucified, and not as crucifier."¹

Yet Chrysostom was in no sense a sentimental optimist. His diagnosis of human society and behaviour was stern and grim. He lived in a time when the Church was suddenly invaded by crowds of nominal converts. He had an impression that he was

preaching to the dead. He deplored the lack of charity and the complacent injustice around him. He had an impression that he was speaking to people for whom Christianity was just a conventional fashion, an empty form, and little more.

John's preaching was immensely popular. The Christian historian, Sozomen, informs us that people were so excited by it that there was a real danger of their injuring one another as they jostled and shoved to get closer to hear more distinctly what he was saying. A less friendly witness, the pagan historian Zosimus, paid him the back-handed compliment, "The fellow was quite clever at bringing the ignorant masses under his spell".² His sermons were even often interrupted by applause, something which troubled St John a great deal. In one passage St John himself confesses that when he heard his words clapped, his instinctive reaction was delight, but this feeling turned to sorrow when he got home and realised that the cheering crowd had derived no benefit from his teaching. "You praise," he would tell them, "what I have said, and receive my exhortation with tumults of applause; but show your approbation by obedience; that is the only praise I seek."³

Despite the magnetism of his eloquence, St John sometimes had occasion to express disappointment at the sparseness of his congregation. Even that 'golden-mouthed' preacher could not draw the people to Hagia Sofia when alternative excitements like the theatre and horse-racing

were available. This particularly infuriated him, and one of his most colourful and brilliant addresses was one which denounced the shamelessness of the crowds which had forsaken the church on Great Friday and on Great Saturday to succumb to the seductions of the theatre. He graphically recalls how when he heard from his palace the shouting fans in the nearby hippodrome, he had held his head in shame for them. Instead of reflecting on Christ's Sacrifice, these so-called Christians were leaping up and down and screaming their heads off. As if that wasn't bad enough, the next day, on Great Saturday, they went to the theatre – which, in the time of St John, I must point out, was a form of entertainment filled with sexual immorality and violence. It is not unlikely that a law published at the end of the fourth century banning the holding of theatrical shows, horse-races and other spectacles on Sunday was passed under the influence of St John.

But it was St John's continuous denunciation of the rich which was to make him a great number of powerful enemies. The Christian historian Palladios states that "he brandished the sword of rebuke against the wealthy".⁴ He railed at the luxurious banquets, the silver and gold dinner-services, the beautiful, richly clad servants of the well-off, and at the expensive clothes and elaborate ornaments favoured by upper-class ladies. He claimed that flaunting such attire is more dishonourable and shameful than if they were completely naked. He made himself extremely unpopular in Constantinople by his habit of following with his eyes individual great landowners and courtiers as they strode in and out of the basilica during his sermons, marking them out by such a penetrating and public glance as the actual perpetrators of the sins and social wrongs he was denouncing.

What chiefly scandalised John was the stark contrast between the ostentatious affluence of the rich and the appalling poverty of the poor. He verbally attacked rich ladies who, while the poor are shivering with cold, insisted on having toilet utensils made for them of solid silver, as if they thought their excrement deserved special treatment. "What senselessness, what madness is this!" he exclaimed. There are so many poor and starving people around the church and so many rich people within, and the church cannot help one poor person. "One man defecates in a silver pot, another has not so much as a crust of bread".⁵

St John was not unaware of the offence that this caused. He admitted as much in one of his homilies in which he asked for forgiveness, insisting that he had no desire to

cause offence, but felt obliged to speak out in the interest of his hearers' salvation, and in another homily he freely acknowledges that his repetitive attacks on the rich roused angry protests. Someone once said to him in anger, "Will you never stop sharpening your tongue against the well-off?"⁶ It is clear that St John's popularity with the upper classes in Constantinople declined while his popularity grew with the common people, who felt sure that he was their champion, although St John himself was a product of the aristocracy. No amount of criticism, however, could deter him from proclaiming how much better it is to sit down at table with the poor than with the rich. Nor can he resist reminding his congregation, again and again, that the Lord makes not the slightest distinction between a poor, ragged, filthy old man, and a handsome young man decked with purple and precious stones. The rich should never be repelled by the poor, he insisted, but should assist them, share their food with them, give them shelter in their homes. Above all, they should use their wealth to help them; the man who denies alms to the starving, he claimed, is as much his brother's murderer as was Cain.⁷

Chrysostom was always concerned with ethical issues. He had his own vision of a just society, and the first prerequisite was, in his opinion, equality. But Chrysostom would go much further. Chrysostom had serious doubts about private property. He claimed that strife begins with the cold distinction of "mine" and "thine". He felt that there was but one owner of all things in the world – God Himself, the Maker of all. Strictly speaking, no private property should exist at all. Everything belongs to God. Everything is loaned rather than given by God in trust to man, for God's purposes. Chrysostom would add: Everything is God's except the good deeds of man – it is the only thing that man can own. As everything belongs to God, our common Master, everything is given for common use. Is it not true even of worldly things? Cities, market-places, streets – are they not a common possession? God's economy is of the same kind. Water, air, sun and moon, and the rest of creation, are intended for common use. Quarrels begin usually when people attempt to appropriate things which, by their very nature, were not intended for the private possession of some, to the exclusion of others.⁸

John even suggests in his homily on Acts a utopian scheme for solving the problem of poverty for Christians, inspired by the account in The Acts of the Apostles (4:32–34) that the earliest believers in Jerusalem 'had everything in common', with the result that 'there was not a needy

person among them'. Let us suppose, John suggests, that there are one hundred thousand Christians in Constantinople, and that the entire city has no more than fifty thousand poor people. If all citizens above the poverty line sold their land, houses, movable goods, everything, in fact, which they possessed and gathered the total sum of their cost, they would have a million pounds weight of gold, perhaps two or even three times as much. If this were shared out, the whole population would be able to live comfortably. In a way, St John was teasing his auditors. The poor should not get excited, he assured them, nor the rich alarmed; there was no prospect of his idyllic project being carried out. Yet he remained convinced that, if it were, both rich and poor would be happier. What is most interesting is that he always envisaged the voluntary charity of individuals as being the agent of such a redistribution of wealth. It never occurred to him, although he has been described as 'almost a socialist',⁹ that central government should have any responsibility for it.

But St John did not confine his efforts to promoting social justice to sermons. He was a man who truly practiced what he preached. Not long after his enthronement in Constantinople, he began reforming the finances both of his see and of his own palace. He carefully examined the accounts, and ruthlessly cut out any expenditure which did not seem of benefit to the Church. He was especially shocked by the palace accounts, from which he quickly discovered that sums he considered excessive were being squandered on hospitality. It was normal for a bishop of a great city to entertain people to dinner on a large scale, as his predecessor had done, but in Chrysostom's eyes, lavish banqueting and glittering receptions amounted to robbing the Church and the poor. He himself refused to offer official or private dinners in his palace and regularly turned down invitations to such functions. It was his practice to take meals alone, something which made him quite unpopular in upper-class circles. The Church historian, Socrates, informs us that:

"The bishop always ate alone and never accepted an invitation to a feast. His reasons for thus acting no one knew with any certainty, but some persons in justification of his conduct state that he had a very delicate stomach and weak digestion which obliged him to be careful in his diet, while others impute his refusal to eat in company with any one to his rigid and habitual abstinence".¹⁰

For Chrysostom, possessions were justified only by their

use: feed the hungry, help the poor, and give everything to the needy. Chrysostom goes so far as to denounce even the splendour of the churches. "The Church," he said, "is a triumphant company of angels, and not a shop of a silversmith. The Church claims human souls, and only for the sake of the souls does God accept any other gifts. The cup which Christ offered to the disciples at the Mystical Supper was not made of gold. Yet it was precious above all measure. If you want to honour Christ, do it when you see Him naked, in the person of the poor. There is no use in bringing silk and precious metals to the church, while leaving Christ to suffer cold and nakedness outside. There is no point in the church being full of golden vessels, while Christ himself is starving. You make golden chalices, but fail to offer cups of cold water to the needy. Christ, as a homeless stranger, is wandering around and begging, and instead of receiving Him you make decorations."¹¹

A few years into his tenure as Bishop of Constantinople, St John was even made to stand trial on the charge of selling valuable marble slabs which had been assembled by his predecessor with the intention of cladding the walls of an important church. The accusation was probably correct, but it was another example of his impatience with wasteful extravagance. Another charge made against him of having sold off a large number of precious objects belonging to the Church provides a further example of his converting treasures he thought unsuitable for the Church to put them to better use.

These drastic economies, although making him unpopular in high society, resulted in substantial savings as well as a useful flow of fresh money. According to Palladios, John devoted these assets to the hospital which was attached to his see, and since the need for such institutions was great, he founded several more. His most controversial initiative of this kind was the establishment, in the countryside outside the city, of a hospital for lepers.

It should be noted, however, that St John was not a pioneer in this field. Already by the time of St John, it was the duty of bishops of big cities to provide for the poor and the sick. Bishops were for the most part drawn from the aristocracy, and their wealth, together with the management of continuing private and imperial donations, made them the major urban builders of the fourth and fifth centuries. It has been rightly pointed out by historians that of all the roles of the church and its bishops, the care for the poor was the most revolutionary for the Roman

Empire. The historian, Averil Cameron, for example, states that:

"Christianization did bring with it something of the change of attitude towards those groups who had been barely considered at all in the pagan Roman world, chief among whom were the poor".¹²

Chrysostom's social work also expanded into the field of missionary work. He made efforts to evangelise the peasants of Thrace and to encourage landowners in the rural districts to build churches on their estates rather than, as many were prone to do, shopping centres, baths and taverns. They should also maintain clergy to man the church and ensure that regular services would be held and the Divine Liturgy celebrated every Sunday. How satisfying they would find it, Chrysostom argued, to go just around the corner to the House of God to pray, knowing that they had built it themselves, and after attending the morning and evening services, invite the priest home as a guest at their table.

With all these local preoccupations it seems remarkable that he found time and energy to organise campaigns outside Constantinople and in areas remote from its jurisdiction, particularly to promote missionary work among the Goths. But even within Constantinople John found numbers of Goth settlers. He set up a community of Goth monks which may have served, among other things, as a training-school for Goth clergy. He also assigned a church in Constantinople for use by Goth settlers in the city and appointed priests, deacons and readers proficient in the Gothic language to service it. He himself on occasion preached in it, using an interpreter. In one homily which he gave there, recalling that a Goth preacher had preceded him, he insisted that there is nothing disgraceful in his arranging for 'barbarians' to speak in church in their own language. To us, this may sound rude and patronising, but the term 'barbarian' in the time of Chrysostom simply meant anyone who was not Roman, and St John used such language un-provocatively. Word quickly got around that these non Greek-speaking Goths had in St John Chrysostom a friend who sympathised with them and in whom they could trust.

Thus St John's social and moral work and zeal went far beyond his eloquent preaching. He supported his admonitions and exhortations by his own concrete example, which shined forth in his administrative, charitable and missionary work, and in his own ascetic and frugal life-style and personal sacrifices for the poor, the sick, the strangers and the marginalized.

Chrysostom's greatest legacy to us today is surely his fiery faith in the creative power of self-denying love. He was not afraid to stand up to the rich and powerful in the cause of truth and righteousness. He pointed out the hypocrisy of Christians for their lack of charity, their double-mindedness and lack of zeal for spiritual progress and right living. The Orthodox Church in every age needs a Chrysostom – a voice and example of truth and righteousness that will remind Christians of what they are really called to believe in, a voice that will point out our own hypocrisy and our ungodly way of thinking. This is why St John remains the teacher and prophet of all times and places. This is why there is an unusual flavour of modernity in his writings. His world was like ours, a world of tensions, a world of unresolved problems in all walks of life. His advice appeals to our age no less than it did to his own. His message is a call to integral Christianity, in which faith and charity, belief and practice, are organically linked in an unconditional surrender of man's will to God's overwhelming love. What continues to inspire Christians today is not so much his rhetorical abilities or his theological treatises, but a remarkable purity of faith, an unfeigned humility and an uncompromising and burning zeal for social justice, religious integrity and practical Christian love. Rightly, then, does the Church call us to praise him in the following words:

"Hail Father of orphans; sure help of the wronged; provision for the poor; nourishment for the hungry; righting of sinners; most skilled and revered physician of souls; lofty precision of theology; clarity of the Scriptures of the Spirit; most effective law; straightest rule; contemplation and action, the summits of wisdom. Entreat Christ to send down to our souls his great mercy".¹³

NOTES

¹ Quoted in *The Prophet of Charity*, George Florovsky

² Zosimus, 5.23.4

³ Homily on Acts, 30.4

⁴ Quoted in *Golden Mouth*, J. N. D. Kelly

⁵ Homily on Colossians, 7.4-5

⁶ Quoted in *Golden Mouth*, J. N. D. Kelly

⁷ Homily on 1 Thessalonians, 8.4

⁸ J. B. Bury, *History of the Later Roman Empire*

⁹ Quoted in *Golden Mouth*, J. N. D. Kelly

¹⁰ Quoted in *The Mediterranean World in Late Antiquity*, 395-600, Averil Cameron

¹¹ La Traduction de la Liturgie de saint Jean Chrysostome

par Leon Toscan, Edition critique, ed. A. Jacob. In: *Orientalia Christiana Periodica* XXXII (1966).

¹² *The Mediterranean World in Late Antiquity*, 395-600

¹³ *Vespers for the Feast of St John Chrysostom*

SPEECH BY SUBDEACON PAVLOS LAMBROU ON HIS ORDINATION TO THE DIACONATE

on Sunday, 22nd August 2010, at the Greek Orthodox Church of St Demetrius the Great Martyr, Edmonton, Middlesex

Your Eminence, Reverend Fathers, Brothers and Sisters in Christ,

Ordinations are always occasions for joy, and not only for the person being ordained. The whole Church rejoices when someone enters the ranks of the priesthood. But for me especially, this is a very happy day, because for many years I have wished to become a clergyman and to serve the Church as a deacon. I must confess my unworthiness before this task. I do not possess the typical qualifications of a clergyman – I am not a trained theologian, chanter, or man of letters. But what I do offer is my willingness to serve the Church in any way I can, and I pray that God will bless this desire to serve His Church, and make it fruitful.

I would not be here today without the help of many people. I certainly would not be here were it not for my wife, Androulla, and my four children, my parents, Ioannis and Maria, and my

parents-in-law, Charalambos and Christina.

I would also like to thank my spiritual father, the priests, cantors, sacristens and all the members of this parish for their support.

I am especially grateful to Archimandrite Vassilios Papavassiliou, Presbyter Michalis Spanou, Deacon Evangelos Liassi, and Maria Argyrou for their invaluable guidance, assistance and friendship.

Last but not least, I must express my heartfelt gratitude to you, Your Eminence, for giving me your blessing and support to enter the ranks of the priesthood and for imparting to me the divine gift of the diaconate.

I ask you all to pray for me, that God may 'make up what is lacking' in me by His grace, and make me a worthy servant of His Church, through the intercessions of St Demetrius the Great Martyr and of all the Saints. Amen.

Στιγμιότυπα από την χειροτονία του Παύλου Λάμπρου εις Διάκονον.

Super Sunday School!

By Philippa Simou

Earlier this month I was privileged to attend part of a conference held in Cyprus hosted by the International Development Charity 'World Vision'. The purpose of the conference was to offer training and support to those who are involved in training others to teach an Orthodox 'Sunday School' programme called 'The Youth Bible Curriculum' (YBC) in Eastern Europe and the Middle East. I have taught Sunday School for several years in some of our Churches here in the UK, and am currently a Secondary School teacher in Hertfordshire. I can honestly say that I have never witnessed such a level of professionalism, dedication and commitment to the spiritual development of our Orthodox young people across the world. I was truly humbled in the presence of these individuals who give so generously of their time and talent.

The YBC is a series of easy-to-read and interactive study materials for children as young as six through to youth aged 17 that encourages a love of learning about the beliefs and practices of our Church. I learnt how YBC is helping the Church to engage children and youth in a structured, interactive and fun environment, imparting lessons and values that impact children's everyday lives. Positive relationships and attitudes fostered in the 'classroom' can help protect children from being drawn into the wrong crowd or being tempted into 'risky behaviour'. I spoke at length with Katerina from Albania about the enormous benefits she has witnessed since delivering YBC in her community. She said one of the key benefits is how children and their families have been able to overcome the legacy of suspicion and develop trusting relationships with one another and the Church community. Roubina shared with me the healing that YBC is bringing to individuals in Lebanon, which has

so often and so recently been the scene of violent conflict.

His Holiness, Patriarch Bartholomew gave his blessing to the YBC project some time ago, and since then it has gone from strength to strength. YBC is currently distributed among Orthodox Churches in seven countries within the Middle East & Eastern Europe Region. These include Armenia, Albania,

Bosnia & Herzegovina, Serbia & Montenegro, Georgia, Lebanon and Romania, with the endorsement of the Head of the Church in each country. The great advantage if this particular programme is that it is contextualised by each jurisdiction, so for example the Romanian Version reflects the specific practises of the Romanian Orthodox Church in terms of iconography, Saints and music, allowing the children, Families and clergy to fully identify with the material.

I was particularly delighted to see how the YBC is closely linked with 'Diakonia' – the Orthodox term for supporting the poor and oppressed by pursuing justice, which has historically been central

to our faith. This 'diakonia', once suppressed under communism, is today seeing a revival across Orthodox countries. As well as learning about the beliefs and practices of our Church, child centred issues such as developing and nurturing good relationships; protecting human rights; promotion of peace within families, communities and across nations; care of the earth and stewardship of the environment are all an intrinsic part of the Curriculum.

The heart of YBC really supports the teaching of our Lord in His command "Let the little children come unto me ... for the kingdom of Heaven belongs to them"

If you would like further information about this project or to know how you could support this type of work, please do not hesitate to get in touch with me via e mail: plsimou@yahoo.co.uk

A Season of Bright Sadness

by Aaron Taylor

Many Christians in the west, Catholic and Protestant, are familiar with the penitential season preceding Easter that is known as Lent. But the observance of this season is unusually elaborate among the Orthodox Christians of the east, and unfamiliar to most outsiders.

In the Orthodox church, Lent is first and foremost a liturgical period. In other words, its most important components are the liturgical texts and services that are sung throughout the season. The collection of Lenten liturgical material is known as the Triodion, and it is actually first brought out and used three weeks prior to Lent proper.

Having completed these three weeks of preparation, Orthodox Lent begins not on Ash Wednesday but on Clean Monday. On this day, observant Orthodox Christians begin the most obvious part of the Lenten season – fasting. An Orthodox fast consists of abstinence from meat, eggs, dairy products, fish, wine and oil. It is a diet that the Orthodox should be accustomed to, as it is also kept on most Wednesdays and Fridays throughout the year, and during Advent and other liturgical seasons.

The Lenten fast, however, must never become a source of pride on the one hand, or something oppressive on the other. It is a measuring stick for our individual practice. If we keep it faithfully, we must say: "We are unprofitable servants: we have done that which was our duty to do" (Luke 17:10). If we fall short of the standard for any reason, we must reproach ourselves and try to do better. Fasting is primarily about obedience, and thus humility. But it also creates a sense of need and sobriety. It teaches us to seek our consolation in things of the spirit rather than of the flesh.

For fasting, even undertaken in the right spirit

of humility, is merely a physical accompaniment to the real heart and joy of Lent: the prayer and worship that are intensified during this season, with some churches holding several services throughout the week. The centuries-old texts of the Triodion, full of poetry, meditation, and profound truth, are among the greatest treasures of the Orthodox church. It is here that we encounter what the influential theologian Fr Alexander Schmemmann has called the "atmosphere", the "state of mind, soul, and spirit" which is to permeate our lives and which he calls "bright sadness" – a poetic translation of the "joy-making mourning" recommended by Saint John Climacus in his Ladder of Divine Ascent.

The Triodion reminds us that we have fallen short, that we are not the people we should be, that we have become entirely focused on aggrandising and sating ourselves, and as a result these ancient services engender a sense of sorrow. But the sense of freedom we experience as we relinquish this terrible self-centredness produces joy in our hearts. If we do not to some extent attain to this joy-through-mourning, we have entirely missed the point of Lent.

The Orthodox have not only this truth to offer their fellow men, but a concrete – indeed a beautiful – means of actualising it in our lives. But even if not all are able to come and participate in the enacting of the "bright sadness" of Orthodox Lent, it's still possible for others to ponder its wisdom. As long as there is evil in the world, we can be sure that some of it still lies hidden in our hearts. And as long as we are able to shed tears over our condition, there remains hope that we will one day see the glorious day of resurrection.

Originally written for the Guardian,
guardian.co.uk, 13 February 2010

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ιούλιος 2010

1. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Gospel Oak και παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα. Ακολούθως, τον επισκέφθηκαν στην Αρχιεπισκοπή ο π. Ιωάννης Nankivell & ο μοναχός Ηλίας Khalife.
2. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν για Χρ. Στυλιανού, Χρ. Χριστοφορίδης & Νικόλαος Γενιάς. Το απόγευμα, δέχθηκε διαδοχικά την Margaret Deyes και τον Ανδρέα Ματεϊδή. Αργότερα, προήδρευσε συνεδρίας της επιτροπής αναθεωρήσεως του Καταστατικού της Αρχιεπισκοπής.
3. Το απόγευμα, παρέστη στα εγκαίνια του Συριακού Ορθόδοξου Καθεδρικού Ναού του Αποστόλου Θωμά στο Ακτον Δυτικού Λονδίνου, όπου και προσεφώνησε το εκκλησίασμα. Αργότερα, παρεκάθησε σε δεξίωση την 65η επέτειο του γάμου των Φίλιου & Νίτσας Γραμμενόπουλου, στην οικία τους στο St. John's Wood. Εν συνεχεία, ήταν προσκεκλημένος στη δεξίωση και το δείπνο προς τιμήν του Αγιωτάτου Moran Mor Ignatios Zakka I Iwas στο ξενοδοχείο Kensington Hilton.
4. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Πέτρου & Παύλου στο Baptist Mills (Bristol) και παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα.
5. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε ο π. Ερμόλαος Ιατρού, με την πρεσβυτέρα Χρυσάνθη & τα τέκνα τους. Αργότερα, προήδρευσε συνεδρίας της επιτροπής αναθεωρήσεως του Καταστατικού της Αρχιεπισκοπής. Το απόγευμα, επισκέφθηκε τον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Brighton ο οποίος ελήγη από πυρκαϊά το προηγούμενο απόγευμα. Μετά την επιστροφή του στο Λονδίνο, τον επισκέφθηκε ο διάκονος Simon Peter.
6. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε η Μαρίκα Λεμού και στη συνέχεια επισκέφθηκε το Ομολογιακό Σχολείο του Αγίου Κυπριανού στο Thornton Heath. Το απόγευμα, προήδρευσε συνεδρίας του Trust του Αγίου Νικολάου.
8. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν οι Παναγιώτης & Βάσω Βάσσου και το απόγευμα, η Χρυσούλα Μάστορα & η Νίνα Thomas.
9. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Rick Trainor, Διευθυντής του King's College (συνοδευόμενος από τον Matthew Ferguson). Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά οι Kristian Akselberg (συνοδευόμενος από τον Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομο Μιχαηλίδη), Σάββας Παυλίδης και Δρ Σπυρίδων Σηφάκης.
10. Το μεσημέρι, ευλόγησε τους αρραβώνες του Guy Whitby-Smith και της Αλεξάνδρας Ρωζάνης Βασιλικής Ιουλίας Κομνηνού. Το απόγευμα, παρέστη στα αποκαλυπτήρια αναμνηστικής πλάκας για τον Αιδεσιμ. Henry Michael Wagner και τον υιό του Αιδεσιμ. Arthur Douglas Wagner στο Old Vicarage, Temple Gardens, του Brighton, και στη δεξίωση που ακολούθησε.
11. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου & Αποστόλου Ανδρέου στο Birmingham και παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα. Αργότερα, ευλόγησε τους γάμους του Λουκά Μένουκου μετά της Ελισάβετ Γιάλλουρου στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος & Αποστόλου Λουκά στο Erdington (Birmingham).
12. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Περασφόρος με τον Ανδρέα Φουλή, οι συμμετέχοντες ως εκπρόσωποι της Αρχιεπισκοπής στο εκπαιδευτικό σεμινάριο στην Κύπρο, και ο Πανίκος Ηροδότου (με τον οποίο παρεκάθησε σε δείπνο στο Λιβονέζικο εστιατόριο Assaha).
14. Το απόγευμα, προήδρευσε συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομολογιακού Σχολείου του Αγίου Κυπριανού στο Thornton Heath Νοτίου Λονδίνου.
15. Νωρίς το πρωί επισκέφθηκε την Ιωάννα Καραπατέα, ασθενή στο Νοσοκομείο Whittington. Αργότερα τον επισκέφθηκε ο Χωρεπίσκοπος Αρσινόης Νεκτάριος. Το μεσημέρι, παρεκάθησε σε γεύμα με την Καίτη Χατζηπατέρα, και τους Πίνδαρο Μιχαηλίδη & Νικόλαο Χατζηπατέρα. Αργότερα, τον επισκέφθηκε ο Αντώνης Γερολέμου και μετέβη ξανά στο Νοσοκομείο Whittington για να διαβάσει ευχές για την Ιωάννα Καραπατέα που εξήπνευσε νωρίτερα το απόγευμα.
16. Το απόγευμα, δέχθηκε τον Ταγματάρχη Mark Jenkins (συνοδευόμενο από τον Richard Larkin).
17. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσελευσής & Αγίας Μαρίνης Longton (Stoke-on-Trent) κατά την οποία απένειμε το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον π. Ιωάννη Nankivell. Εν συνεχεία, παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα.
18. Το πρωί, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία εντός της Αγγλικανικής Εκκλησίας του Αποστόλου Βαρθολομαίου στο Reading για την Ορθόδοξη Κοινότητα του Προφήτη Ηλία που φιλοξενείται εκεί, παρεκάθησε δε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα. Το απόγευμα αναχώρησε για την Κύπρο.
19. Το πρωί έγινε δεκτός από τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια. Το μεσημέρι παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσαν οι Προκόπης και Έλλη Παναγιώτου. Το απόγευμα προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού στον Ιερό Ναό Αναστάσεως του Κυρίου στο χωριό Αλάμπα (Λάρνακα), και ακολούθως τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα της Τουρκικής Εισβολής του 1974 και Παράκληση για τους αγνοούμενους. Εν συνεχεία, τέλεσε τα εγκαίνια εκθέσεως φωτογραφιών, αφιερωμένη στο χωριό Μαραθόβουνος, στο οποίο γεννήθηκε, και παρεκάθησε στο δείπνο που παρείχθη.
20. Το μεσημέρι παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος στην Αρχιεπισκοπή. Το απόγευμα, παρεκάθησε σε δείπνο στην οικία της οικογένειας Κρίνου και Έλλη Μακρίδου στην Έγκωμ.
21. Το πρωί μετέβη στο Ιδάλιο όπου επισκέφθηκε τον Μητροπολίτη Τριμυθούντος Βαρνάβα και την Ελένη Ασιαίτη. Ακολούθως, επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Αγίου Μηνά κοντά στο χωριό Βάββα, όπου τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για τον Επίσκοπο Αμασούντος Καλλίνικο και τον Αρχιμανδρίτη Λεόντιο Χατζηκώστα και παρεκάθησε σε γεύμα. Αργότερα, επισκέφθηκε στην οικία της τής την Λουκία Συμεού στο Τσακιλλερό (Λάρνακα).
22. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν η Ουρανία Θεοκάρους & ο υιός της Σταύρος, μαζί με την Ελισάβετ Ταπεινού, και η Αικατερίνη Προκοπίου με την θυγατέρα της. Επέστρεψε από την Κύπρο το απόγευμα.
23. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν οι Χρήστος Αμερικάνος & Λούης Λοϊζου. Αργότερα επισκέφθηκε τους οικείους της σείμνηστης Ιωάννας Καραπατέα.
25. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον προσωρινό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος στο Kenton (Harrow), παρεκάθησε δε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα και ξεναγήθηκε στον σχεδόν ολοκληρωμένο νέο Ναό.
26. Το πρωί τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Αντωνία Καστελλανίδου και ο Εφορτώτατος Πρέσβυς της Ελλάδος στο Λονδίνο, Αριστείδης Σάνδης. Το μεσημέρι τον επισκέφθηκε η Εντέμ Λεβέντη (με την οποία παρεκάθησε σε γεύμα) & η Σοφία Gross. Το απόγευμα, δέχθηκε τον Δρα Κλέαρχο Κυριακίδη και τον Σάββα Καραγιάννη.
27. Το μεσημέρι προέστη της εξοδίου ακολουθίας της Ιωάννας Καραπατέα στον Καθεδρικό Ναό των Αγίων Πάντων στο Camden Town. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε η Ανδρούλλα Κυριακού και ακολούθως επισκέφθηκε την οικία της Ιωάννας Καραπατέα.
28. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Σοφία Gross. Αργότερα, προήδρευσε της συνεδρίας των Βοηθών του Αρχιερέων, με τους οποίους εν συνεχεία παρεκάθησε σε γεύμα. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε ο Πάυλος Χρήστου.
29. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο π. Κωνσταντίνος Βαρυπάτης με την πρεσβυτέρα Ελένη & τα τέκνα τους, μαζί με την Ελένη Πάσσαρη

& την Παρασκευή Ιωάννου, και ακολούθως η Φιλίππα Σίμου. Το μεσημέρι, παρέθεσε γεύμα στον Μητροπολίτη Περγάμου Ιωάννη. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε η Μαρούλα Γιαλοζών & η Χρυσοβαλάντω Νικολάου, ο Δώρος Παρτασίδης, και η Shireen Kamal με τα τέκνα της Nadia & Faud.

30. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν οι Φώτης Παπαφώτης, Ευγένιος Στυλιανίδης & Μιχαήλ Τσελεπής. Αργότερα παρέστη σε δεξίωση για την 11η επέτειο της Ενθρονίσσεως του Βασιλέως Mohammed VI του Μαρόκου, στο Ξενοδοχείο Berkeley του Knightsbridge. Ακολούθως, επισκέφθηκε τον Ανδρέα Χατζημνήνα στο Ξενοδοχείο Haven στο Paddington

Αύγουστος 2010

1. Το πρωί τέλεσε την Μικρή Παράκληση στον Ιερό Ναό του Αγίου Μάρκου του Ευαγγελιστή και της Αγίας Φωτεινής στην ομώνυμη Κοινότητα Folkestone, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα.
2. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν η Ευαγγελία Ρουτούλα, η Tania Turner και ο Columba Bruce Clark. Το βράδυ τέλεσε την Μικρή Παράκληση αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας του Λονδίνου.
3. Επισκέφθηκε ολοήμερα την Κατασκήνωση Νέων της Αρχιεπισκοπής, στην Church Shretton, Shropshire, όπου συνομίλησε με τους κατασκηνωτές, συνέφαγε μαζί τους και αργότερα τέλεσε τον Αγιασμό.
4. Το επόμενο, τέλεσε την Μικρή Παράκληση στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
5. Το πρωί τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Εφραίμ Lash.
6. Το πρωί τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Αργά το απόγευμα, τέλεσε την Μικρή Παράκληση στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Αργότερα εγένετο δεκτή στην Ορθόδοξη Εκκλησία διά του Μυστηρίου του Χρίσματος η Σοφία Gross.
7. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε η Μαρία Briana.
8. Το πρωί τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, στην ομώνυμη Κοινότητα του Welling, Woolwich, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα.
9. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Γρηγόρης Λιάντης και ο Σάββας Καραγιάννης. Αργότερα τέλεσε την Μικρή Παράκληση αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Battersea Notiou Λονδίνου, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο.
10. Τον επισκέφθηκαν η Ελένη Βραχιμίδου, το πρωί, και ο Σάββας Καραγιάννης, το απόγευμα. Αργότερα τέλεσε την Μεγάλη Παράκληση αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon και Περιχώρων, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο.
11. Το πρωί τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Χαράλαμπος Γεωργίου, ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Μιχαηλίδης και ο Βησσαρίων Μπακόλας. Το απόγευμα τέλεσε την Μικρή Παράκληση στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Αργότερα τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Πούλος. Στη συνέχεια προήδρευσε συνεδρία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητας Αγίων Αμβροσίου και Στυλιανού, Milton Keynes. Στη συνεδρία παρέστη και ο Κύριος Νίκολας.
12. Το πρωί τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Αρχιμανδρίτης Θεωνάς Μπακόλας και το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού. Το βράδυ τέλεσε την Μεγάλη Παράκληση αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Notiou Λονδίνου, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο.
13. Το βράδυ τέλεσε την Μικρή Παράκληση στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Στη συνέχεια παρέκάθισε σε Δείπνο με την οικογένεια Γρηγόρη και Σαββούλας Γιώρκας και τον γιο τους, Κωνσταντίνο.
14. Το πρωί τον επισκέφθηκαν ο Κυριάκος Λαζάρου και η Ανδρούλα Χριστοφόρου. Το βράδυ τέλεσε την Μεγάλη Παράκληση στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο.
15. Το πρωί τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα πιο πάνω Ναό, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα. Αργότερα επισκέφθηκε τον Πλάτωνα Γεωργίου και την οικογένεια του Κώστα και της Αλίκης Γιούργα.
16. Το πρωί τον επισκέφθηκε ο Ανέστης Βασιλή. Το μεσημέρι τον επισκέφθηκε η Αδελφή Sarah Overton, με την οποία παρέκάθισε σε Γεύμα. Αργότερα τον επισκέφθηκε ο Παύλος Λάμπρου. Στη συνέχεια επισκέφθηκε στο Νοσοκομείο St Mary's, Paddington, τον νοσηλεύμενο εκεί Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Κουλουρή.
17. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Christian Budistone, και το ζεύγος Ιωσήφ και Λουκίας Forbes (με τους οποίους παρέκάθισε σε Γεύμα).
18. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο π. Βασίλειος Παπαθανασίου, συνοδευόμενος από την Πρεσβυτέρα του Όλγα και τον Μιχαήλ Καλογεράκη, και αργότερα η Μαρία Καραπατά.
19. Το πρωί τον επισκέφθηκε το ζεύγος Πάνου και Τούλας Φυρίλλα. Το μεσημέρι παρέκάθισε σε Γεύμα που παρέθεσε στο εστιατόριο «Αφροδίτη», ο Γενικός Πρόξενος της Κύπρου, Ευάγγελος Σάββα και η σύζυγός του. Το απόγευμα επισκέφθηκε το ζεύγος Χρήστου και Μαρίας Λαζαρή στην οικία τους. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε στην Αρχιεπισκοπή ο Παύλος Λάμπρου.
20. Τον επισκέφθηκαν, το απόγευμα, η Μαρία Αγραφιώτου και η Μάρθα Χρυσομάλλη.
21. Τον επισκέφθηκε, το βράδυ, ο Βασίλειος Τσούπρας με ομάδα εκδρομικών από την Ελλάδα.
22. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, Edmonton Λονδίνου, στη διάρκεια της οποίας χειροτόνησε σε Διάκονο τον Παύλο Λάμπρου, παρέκάθισε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα. Αργότερα παρέστη στην Εορταστική Εκδήλωση για τα εβδομήντα χρόνια της Ανδρούλας Κυριάνου σε εστιατόριο στην περιοχή Cockfosters Βορείου Λονδίνου.
23. Τον επισκέφθηκε, το πρωί, ο Διονύσιος Μηράτης. Το απόγευμα επισκέφθηκε τον Κυριάκο Πιττάλη στην οικία του.
24. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν ο Κώστας Καββάδας, ο Στυλιανός Κάρας και η Δρ. Νεκταρία Χοντιδάκη.
25. Τον επισκέφθηκε ο Πρωτοπρεσβύτερος Παλαιολόγος Μάνος, συνοδευόμενος από την Πρεσβυτέρα του, Σταματία, και τα παιδιά τους Κωνσταντίνο και Φανή. Στη συνέχεια προήδρευσε συνεδρία των κληρικών, των εντεταλμένων για το κήρυγμα μέσω του Ελληνικού Ραδιοφωνικού Σταθμού Λονδίνου (L.G.R.). Η συνεδρία έγινε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου, Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο που παρέθεσε η Νέδη Χαλαλάμπου.
27. Το πρωί τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Αναπληρωτής Υπάτος Αρμοστής της Κύπρου στο Λονδίνο, Δημήτριος Χατζηπαργουρί, ο Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος (συνοδευόμενος από τον Παντελή Δημοσθένους και τον Κύπρο Ορφανίδη), και το ζεύγος Stephen και Stephanie Bailey (συνοδευόμενοι από τον Πρωτοπρεσβύτερο Stephen Maxfield) με τους οποίους παρέκάθισε σε Γεύμα.
28. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε το ζεύγος Θεοκάρη και Μαρίας Θεοκάρους, με την θυγατέρα τους, Δέσποινα.
29. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αποστόλου Ανδρέα, Birmingham, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα ευλόγησε τους γάμους του Richard Bolshaw και της Λουκίας Γεωργίου, στον ίδιο Ναό.
30. Παρέκάθισε σε Γεύμα με τον David Hornby.
31. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Δημήτριος Μπάκας, ο Ανδρέας Παπαχριστοφόρου, ο Σάββας Καραγιάννης, και ο Ιωάννης Κοντογιάννης.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

July 2010

1. In the morning, His Eminence Archbishop Gregorios celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Cosmas & Damian in Gospel Oak on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. Returning to Thyateira House, he received Father John Nankivell & the monastic under-deacon Elias Khalife.
2. In the morning, he received Messrs. Chr. Stylianou, Chr. Christophidis & Nikolaos Genias. During the evening, he received Mrs. Margaret Deyes and Andreas Mateidis, later presiding at a meeting of the committee for the revision of the Archdiocesan Constitution.
3. In the afternoon, he was present at the consecration of the Syriac Orthodox cathedral of St. Thomas the Apostle in Acton, at which he addressed the congregation. Afterwards, he was a guest at a reception celebrating the 65th wedding anniversary of Filios & Nitsa Grammenopoulos, held at their home in St. John's Wood. Later, he was a guest at the Reception and Dinner honouring His Holiness Moran Mor Ignatios Zakka I was at the Kensington Hilton.
4. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Peter & Paul in Baptist Mills (Bristol), being entertained to lunch by the Community afterwards.
5. In the morning, he received Father Hermolaos Iatrou, his presbyter Chrysanthi & their children. Later, he presided at a meeting of the committee for the revision of the Archdiocesan Constitution. In the afternoon, he visited the church of the Holy Trinity in Brighton that had been badly damaged by fire the previous afternoon. Returning to London, he received Deacon Simon Peter.
6. During the afternoon, he received Mrs. Marika Lemos and visited St. Cyprian's Primary School in Thornton Heath. In the evening, he presided at a meeting of the St. Nicholas' Trust.
8. He received Panagiotis & Vasso Vassou in the morning and Miss Chrysoula Mastora & Mrs. Nina Thomas in the afternoon.
9. In the morning, he received Rick Trainor, principal of King's College (who was accompanied by Matthew Ferguson). During the afternoon, he received Kristian Akselberg (who was accompanied by Archimandrite Chrysostomos Michaelidis), Savvas Pavlidis, and Dr. Spyridon Sifakakis.
10. At midday, he blessed the engagement of Guy Whitby-Smith and Alexandra Roxane Vassiliki Julia Comninos. In the afternoon, he was present at the unveiling of a blue plaque commemorating the Revd. Henry Michael Wagner and his son, the Revd. Arthur Douglas Wagner, at the Old Vicarage in Temple Gardens Brighton, and at the Garden Party held in continuation.
11. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God & St. Andrew the Apostle in Birmingham, being entertained to lunch by the Community afterwards. Later, he blessed the marriage of Loucas Menicou and Elizabeth Yiallourou at the church of the Holy Trinity & St. Luke in Erdington (Birmingham).
12. During the evening, he received Andreas Phoulis & Archimandrite Christodoulos Persopoulos, those who were due to leave the following day for an educational conference in Cyprus as representatives of the Archdiocese, and Panikos Herodotou (with whom he later had supper at the Assaha Lebanese restaurant).
14. In the evening, he presided at a meeting of the Governing Body of St. Cyprian's Primary School in Thornton Heath.
15. In the early morning, he visited Mrs. Ioanna Karapatea, a patient at the Whittington Hospital. Later, he received Chorepiscopus Nektarios of Arsinoë. At midday, he entertained Mrs. Kaeti Hadjipatera, Pindaros Michaelidis & Nikolaos Hadjipateras to lunch. In the afternoon, he received Antonios Yerolemu. In the evening, he returned to the Whittington Hospital to read prayers for Mrs. Ioanna Karapatea, who had died during the afternoon.
16. In the afternoon, he received Major Mark Jenkins (who was accompanied by Richard Larkin).
17. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Mary & Marina in Longton (Stoke-on-Trent) on the occasion of its principal title feast, conferring the office of Protopresbyter on Father John Nankivell during it. Afterwards, he was entertained to lunch by the Community.
18. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Anglican church of St. Bartholomew in Reading for the benefit of the Orthodox Community of St. Elias the Prophet that worships there, being entertained to lunch afterwards by the Community. He left for Cyprus in the evening, flying from Heathrow Airport.
19. In the morning, he was received by the President of the Republic of Cyprus, Demetrios Christophias. At midday, he was entertained to lunch by Prokopios & Helle Panagiotou. In the evening, he presided at Great Vespers at the church of the Resurrection of the Lord in Alambra (Larnaca), following which he served a Memorial Service for the victims of the 1974 Invasion and a service of Supplication that those missing as a result of this conflict might be found. Afterwards, he opened an exhibition of photographs devoted to the village of Marathovonos in which he was born, following which he was a guest at the dinner held in continuation.
20. At midday, he was entertained to lunch by His Beatitude Archbishop Chrysostomos II of Cyprus at the Archbishopric. In the evening, he was entertained to supper by the family of Krinos & Helle Makridou at their home in Engomi.
21. In the morning, he travelled to Idalion, where he visited Metropolitan Varnavas of Trimythous and Mrs. Heleni Ashioti. He then visited the Monastery of St. Menas near the village of Vavla, where he presided at a Memorial Service for Bishop Kallinikos of Amathous & Archimandrite Leontios Hadji-Kosta, afterwards being entertained to lunch. Later, he visited Mrs. Loukia Symeou at her home in Tsakillero (Larnaca).
22. In the morning, he was visited by Mrs. Ourania Theocharous & her son, Stavros, together with Mrs. Elisavet Tapinou, and by Mrs. Aekaterini Prokopiou & her daughter. He returned from Cyprus in the evening.
23. In the afternoon, he received Christos Amerikanos & Louis Loizou. In the evening, he visited the home of the late Mrs. Ioanna G. Karapatea.
25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the temporary church of St. Panteleimon in Kenton (Harrow), being entertained to lunch by the Community and being shown the almost-completed new church afterwards.
26. During the morning, he received Mrs. Antonia Kastellanidou and H.E. Aristeidis Sandis, Hellenic Ambassador in London. At midday, he received Mrs. Edmée Leventi & Miss Sophia Gross, afterwards entertaining Mrs. Leventi to lunch. During the afternoon, he received Dr. Klearchos Kyriakidis and Savvas Karagiannis.
27. At midday, he presided at the funeral of Mrs. Ioanna Karapatea at the Cathedral of All Saints in Camden Town. In the afternoon, he received Mrs. Androula Kyriakou, following which he visited the home of the late Mrs. Ioanna Karapatea.
28. In the morning, he received Miss Sophia Gross. Later, he presided at a meeting of the London-based hierarchy, entertaining them to lunch afterwards. In the afternoon, he received Pavlos Christou.
29. During the morning, he received Father Constantinos Varypatis together with his presbyter Heleni & their children together with Mesdames Heleni Passari & Parascevē Ioannou, and Mrs. Philippa Simou. At midday, he entertained Metropolitan Ioannis of Pergamon to lunch. During the afternoon, he received Mesdames Morphoula Ghialozōē & Chrysosvalatou Nikolaou, Doros Partasidis, and Mrs. Shireen Kamal & her children Nadia & Faud.
30. In the afternoon, he received Photios Papaphotis, Evghenios Stylianidis & Michail Tselepis. In the evening, he was a guest at a reception marking the 11th anniversary of the Enthronement of King Mohammed VI of Morocco, held at The Berkeley in

Knightsbridge. Afterwards, he visited Andreas Hadji-Menas at the Haven Hotel in Paddington.

August 2010

1. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Mark the Evangelist & Photinē in Folkestone, being entertained to lunch by the Community afterwards.
2. During the afternoon, he received Miss Evangelia Routoula, Mrs. Tania Turner, and Columba Bruce Clark. In the evening, he presided at the Little Service of Supplication – first in the Chapel of the Archdiocese and then at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater.
3. He spent the day at the Archdiocesan Youth Camp in Church Stretton (Shropshire), meeting the participants, having lunch there, and afterwards blessing the campsite.
4. In the evening, he presided at the Little Service of Supplication in the Chapel of the Archdiocese.
5. In the morning, he received Archimandrite of the Oecumenical Throne Ephrem Lash.
6. In the morning, he presided at the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, preaching the Word of God. In the late afternoon, he presided at the Little Service of Supplings in the Chapel of the Archdiocese. Later, he received Miss Sophia Gross into the Orthodox Church through the Mystery of Chrismation in the same Chapel.
7. In the afternoon, he received Mrs. Maria Briana.
8. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Transfiguration of Christ the Saviour in Welling (Woolwich), being entertained to lunch by the Community afterwards.
9. During the afternoon, he received Gregorios Liandis and Savvas Karagiannis. In the evening, he presided at the Little Service of Supplication – first in the Chapel of the Archdiocese and then at the church of St. Nectarius in Battersea, being entertained to supper by the Community afterwards.
10. He received Mrs. Heleni Vrachimidou in the morning and Savvas Karagiannis in the afternoon. In the evening, he presided at the Great Service of Supplication – first in the Chapel of the Archdiocese and then at the Cathedral of the Holy Cross & St. Michael the Archangel in Hendon, being entertained to supper by the Community afterwards.
11. During the morning, he received Charalambos Georgiou, Archimandrite Chrysostomos Michaelidis and Vessaron Bakolas. In the evening, he presided at the Little Service of Supplication in the Chapel of the Archdiocese. Later, he received Archimandrite Panteleimon Poulos. He then presided at a meeting of the Committee of the Community of Milton Keynes (at which Kypros Nicholas sat in).
12. During the morning, he received Archimandrite Theonas Bakalis and Lavrentios & Eugenia Spanos. In the evening, he presided at the Great Service of Supplication – first in the Chapel of the Archdiocese and then at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell, being entertained to supper by the Community afterwards.
13. In the evening, he presided at the Little Service of Supplication in the Chapel of the Archdiocese. Later, he received Gregorios & Savvoula Yiorkas, who were accompanied by their son, Constantinos.
14. In the morning, he received Kyriakos Lazarou & Mrs. Androula Christophorou. In the evening, he presided at Great Vespers at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green, being entertained to supper by the Community of St. Barnabas afterwards.
15. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community of St. Barnabas afterwards. Later, he visited Platon Georgiou and Costas & Aliki Giourgias & their family.
16. In the morning, he received Anestis Vassili. At midday, he entertained Sister Sarah Overton to lunch. In the afternoon, he

received Pavlos Lambrou and, later, visited Archimandrite Panteleimon Coulouris, a patient at St. Mary's Hospital, Paddington.

17. In the morning, he received Christian Budistone. At midday, he entertained Joseph & Loukia Forbes to lunch.
18. In the afternoon, he received Father Vassilios Papathanasiou, accompanied by his presbytera Olga & Michael Kalogherakis. Later, he received Miss Maria Karapatea.
19. In the morning, he received Panos & Toula Phyrilla. At midday, he was entertained to lunch by Evangelos Savva, Cyprus Consul-General, and his wife at the Aphrodite restaurant in Bayswater. In the afternoon, he visited Christos & Maria Lazaris at their home. Returning to the Archdiocese, he received Pavlos Lambrou.
20. In the afternoon, he received Mesdames Maria Agraphiotou & Martha Chrysomalli.
21. In the evening, he received Vassilios Tsoupra, together with a group of visitors from Greece.
22. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Demetrius in Edmonton, during the course of which he ordained Pavlos Lambrou to the diaconate and being entertained to lunch by the church committee afterwards. In the afternoon, he was a guest at Mrs. Androula Kyriakou's 70th birthday party, celebrated at the Blue Olive Restaurant in Cockfosters.
23. In the morning, he received Dionysios Bratis. In the afternoon, he visited Kyriakos Pitalis at his home.
24. During the afternoon, he received Costas Kavvadas, Stylianos Karas and Dr. Nektaria Ghondikaki.
26. In the morning, he received Protospresbyter Palaeologos Manos, his presbytera Stamata & their children Konstantinos & Phani. Later, he presided at a meeting of the clergy who participate in broadcasts on London Greek Radio (L.G.R.) held on the premises of the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush, afterwards entertaining the participants to lunch. In the evening, he was entertained to supper by Mrs. Nedi Charalambous.
27. During the morning, he received Demetrios Hadji-Arghyrou (Cyprus Deputy High-Commissioner) and Metropolitan Chrysostomos of Kitium (who was accompanied by Pantelis Demosthenous & Kypros Orphanidis). Later, he received Stephen & Stephanie Bailey (who were accompanied by Protospresbyter Stephen Maxfield), afterwards entertaining them to lunch.
28. In the afternoon, he received Theocharis & Maria Theocharous, together with their daughter Despoina.
29. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God & St. Andrew the Apostle in Birmingham, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he blessed the marriage of Richard Bolshaw and Loukia Georgiou at the same church.
30. He entertained David Hornby to lunch at midday.
31. During the afternoon, he received Demetrios Bakas, Andreas Papachristophorou, Savvas Karagiannis and Ioannis Kontoghiannis.

During the months of July and August,
His Eminence was represented by:

Bishop Athanasios of Tropaeou at an Ecumenical Service, held in Westminster's Roman Catholic cathedral, to mark the 400th anniversary of the martyrdom of John Roberts, a Welshman & saint of the Roman Catholic Church, and at a Dinner honouring Mrs. Erato Kozakou-Markoulli, Cyprus Minister of Communications & Works (both 17/7);
Archimandrite Theophanes Petrou at the Greek Diaspora Conference at the Hellenic Centre (7/7);
Protospresbyter Georgios Zapheirakos at the Raising of the Flag of Cyprus at the Theatro Technis (13/7);
Protospresbyter Andreas Hadji-Savi at Cyprus Day celebrations at the Cypriot Community Centre (10/7); &
Deacon Meliton Oakes at a conference organised by English Heritage and entitled 'Caring for Places of Worship' (1/7); the opening of an exhibition of prints from Cyprus (12/7); a Russian evening at the Anglican church of St. Andrew-by-the-Wardrobe in the City of London (14/7);

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος επισκέπτεται τον υπό ανέγερση
βυζαντινού ρυθμού Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Harrow και Περιχώρων.

